

ФОП «НЕРОНОВА» Є.М.

Замовник: Димерська селищна рада

**ДЕТАЛЬНИЙ ПЛАН ТЕРИТОРІЇ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ
З КАДАСТРОВИМ НОМЕРОМ 3221883201:12:161:0114, ПЛОЩЕЮ 0,1776
ГА, ДЛЯ РОЗМІЩЕННЯ ОБ'ЄКТА ТОРГІВЕЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ПО
ВУЛ. КИЇВСЬКА, 62 В С. КАТЮЖАНКА НА ТЕРИТОРІЇ ДИМЕРСЬКОЇ
СЕЛИЩНОЇ РАДИ ВИШГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

**ЗВІТ
ПРО СТРАТЕГІЧНУ ЕКОЛОГІЧНУ ОЦІНКУ**

**Р О З Д І Л
«ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНЬОГО
СЕРЕДОВИЩА»**

Директор ФОП

Головний архітектор проекту



Неронова Є.М

Неронова Є.М

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
1. Зміст та основні цілі документа державного планування, його зв'язок із іншими документами державного планування	6
2. Характеристика поточного стану довкілля, у тому числі здоров'я населення та прогностні зміни цього стану, якщо документ державного планування не буде затверджено	17
3. Характеристика стану довкілля, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я на територіях, які ймовірно зазнають впливу	49
4. Екологічні проблеми, у тому числі ризики впливу на здоров'я населення, які стосуються документа державного планування, зокрема щодо територій з природоохоронним статусом	56
5. Зобов'язання у сфері охорони довкілля, у тому числі пов'язані із запобіганням негативного впливу на здоров'я населення, встановлені на міжнародному, державному та інших рівнях, що стосуються документа державного планування, а також шляхи врахування таких зобов'язань під час підготовки документа державного планування	59
6. Опис наслідків для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, у тому числі вторинних, кумулятивних, синергічних, коротко-, середньо- та довгострокових, постійних і тимчасових, позитивних і негативних наслідків	
6.1.Оцінка ключових наслідків для довкілля, в тому числі для здоров'я населення, у тому числі на різнострокові проміжки часу.....	63
6.2. Можливість негативних кумулятивних ефектів.....	64
6.3. Висновки з результатів оцінки.....	72
7. Заходи, що передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання документу державного планування	74
8. Обґрунтування вибору виправданих альтернатив, що розглядалися, опис способу в який здійснювалась стратегічна екологічна оцінка, у тому числі будь-які ускладнення (недостатність інформації та технічних засобів під час здійснення такої оцінки	78
9. Заходи, передбачені для здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення	82

10. Опис ймовірних транскордонних наслідків для довкілля, в тому числі для здоров'я населення	85
11. Резюме нетехнічного характеру, розраховане на широку аудиторію..	85
ДОДАТКИ.....	

ВСТУП

На сучасному етапі розвитку суспільства все більшого значення у міжнародній, національній і регіональній політиці набуває концепція збалансованого (сталого) розвитку, спрямована на інтеграцію економічної, соціальної та екологічної складових розвитку. Поява цієї концепції пов'язана з необхідністю розв'язання екологічних проблем і врахування екологічних питань в процесах планування та прийняття рішень щодо соціально-економічного розвитку країн, регіонів і населених пунктів.

Стратегічна екологічна оцінка (далі - CEO) – це інструмент реалізації екологічної політики, який базується на простому принципі: легше запобігти негативним для довкілля наслідкам діяльності на стадії планування, ніж виявляти та виправляти їх на стадії впровадження стратегічної ініціативи. Метою CEO є забезпечення високого рівня охорони довкілля та сприяння інтеграції екологічних факторів у підготовку планів і програм для забезпечення збалансованого (сталого) розвитку.

В Україні створені передумови для імплементації процесу CEO, пов'язані з розвитком стратегічного планування та національної практики застосування екологічної оцінки.

Основними міжнародними правовими документами щодо CEO є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про CEO) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція ЕСПО), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

Засади екологічної політики України визначені Законом України «Про основні засади (Стратегію) державної екологічної політики на період до 2020 року» (ухвалено Верховною Радою України 21 грудня 2010 року). В цьому законі CEO згадується в основних принципах національної екологічної політики, інструментах реалізації національної екологічної політики та показниках ефективності Стратегії. Зокрема, одним з показників цілі 4 Стратегії «Інтеграція екологічної політики та вдосконалення системи інтегрованого екологічного управління».

У 2012 році Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України (від 17.12.2012 р. № 659) затверджено «Базовий план адаптації екологічного законодавства України до законодавства Європейського Союзу (Базовий план апроксимації)». Зокрема, відповідно до цього плану потрібно привести нормативно-правову базу України у відповідність до вимог «Директиви 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів та програм на навколишнє середовище».

21 лютого 2017 р. у Верховній Раді України було зареєстровано нову редакцію законопроекту «Про стратегічну екологічну оцінку» (реєстраційний

№ 6106). Метою законопроекту є встановлення сфери застосування та порядку здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування на довкілля. Законопроект, розроблений на виконання пункту 239 плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, спрямований на імплементацію Директиви 2001/42/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 27 червня 2001 р. про оцінку наслідків окремих планів та програм для довкілля.

Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку» був ухвалений Верховною Радою України 20 березня 2018 року та 10 квітня 2018 року підписаний Президентом України. Даний Закон вступив в дію з 12 жовтня 2018 року.

Закон встановлює в Україні механізм стратегічної екологічної оцінки, який діє в країнах Європейського Союзу та передбачає, що всі важливі документи, повинні, у першу чергу, проходити стратегічну екологічну оцінку з урахуванням необхідних імовірних ризиків тих чи інших дій для довкілля.

Метою стратегічної екологічної оцінки є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Проведення стратегічної екологічної оцінки (далі СЕО) застосовується як системний процес для всебічного оцінювання на етапі планування проекту державного планування, що передбачає розгляд можливих альтернатив, заходів з пом'якшення негативних наслідків та їх інтеграцію до запропонованої містобудівної документації.

Проект містобудівної документації та звіт про стратегічну екологічну оцінку до проекту «Детальний план території земельної ділянки з кадастровим номером 3221883201:12:161:0114, площею 0,1776 га, для розміщення об'єкта торгівельного призначення, по вул. Київська, 62 в с. Катюжанка на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області», виконаний на підставі Рішення Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області від 22.04.2024р. № 1744-44-VIII

1. ЗМІСТ ТА ОСНОВНІ ЦІЛІ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЙОГО ЗВ'ЯЗОК ІЗ ІНШИМИ ДОКУМЕНТАМИ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

Детальний план розробляється з метою уточнення у більш крупному масштабі положень генерального плану населеного пункту, уточнення планувальної структури і функціонального призначення території, просторової композиції, параметрів забудови та ландшафтної організації частини території населеного пункту, визначення напрямів, черговості та обсягів подальшої діяльності щодо: попереднього проведення інженерної підготовки та інженерного забезпечення території, створення транспортної інфраструктури, організації транспортного і пішохідного руху, розміщення місць паркування транспортних засобів, охорони та поліпшення стану навколишнього середовища, забезпечення екологічної безпеки, комплексного благоустрою та озеленення, використання підземного простору тощо.

Склад та зміст детального плану визначається ДБН Б.1.1-14:2021 — «Склад та зміст містобудівної документації на місцевому рівні». Рішення детального плану території мають відповідати вимогам ДБН Б.2.2-12:2019 — «Планування та забудова територій», а також широкого кола інших державних будівельних норм та державних стандартів України.

Завданнями детального плану території є:

- формування принципів планувальної організації забудови;
- встановлення червоних ліній та ліній регулювання забудови;
- виявлення та уточнення територіальних ресурсів для всіх видів функціонального використання території;
- визначення всіх планувальних обмежень використання території згідно з державними будівельними нормами та санітарно-гігієнічними нормами;
- визначення параметрів забудови окремих земельних ділянок;
- уточнення містобудівних умов та обмежень;
- обґрунтування потреб формування нових земельних ділянок та визначення їх цільового призначення, зображення існуючих земельних ділянок та їх функціонального використання;
- визначення потреб у підприємствах та установах обслуговування, місць їх розташування;
- забезпечення комплексності забудови території;
- визначення доцільності, обсягів, послідовності реконструкції забудови;
- створення належних умов охорони і використання об'єктів, що підлягають охороні відповідно до законодавства;
- визначення напрямів, черговості та обсягів подальшої діяльності щодо:
 - а) попереднього проведення інженерної підготовки та інженерного забезпечення території;
 - б) створення транспортної інфраструктури, організації транспортного і пішохідного руху, розміщення місць паркування транспортних засобів;

в) охорони та поліпшення стану навколишнього природного середовища, забезпечення екологічної безпеки;

г) комплексного благоустрою та озеленення.

Детальний план розробляється на структурно-планувальні елементи території населеного пункту, які мають цілісний планувальний характер на основі затвердженого генерального плану цього населеного пункту відповідно до чинного законодавства, плану зонування з використанням матеріалів містобудівного та земельного кадастрів.

Затверджений детальний план є основою для:

- здійснення функціонально-планувальної організації території для розміщення об'єктів торгівельного призначення;

- вдосконалення та розвиток інженерно-транспортної інфраструктури, включаючи планування проїздів, пішохідних доріжок, мощення, твердого покриття, майданчиків для зберігання легкових та вантажних автомобілів;

- розробка схем інженерної підготовки та забезпечення, плану червоних ліній, схеми організації руху легкових автомобілів;

- організація території для розміщення об'єктів торгівельного призначення з дотриманням планувальних обмежень від об'єктів транспорту, інженерної інфраструктури та комунікацій;

- створення зон зелених насаджень загального та обмеженого користування в межах сільбищних територій для захисту території від шуму, санітарного оздоровлення території.

Детальний план території розробляється відповідно до рішень генерального плану села.

При розробленні детального плану території враховуються також стратегії і програми економічного, екологічного, соціального розвитку, наявна чинна проектна документація, спеціалізовані схеми, проекти і програми, що діють в населеному пункті, в тому числі:

1) Екологічні програми (вибіркові):

- Програма охорони довкілля та раціонального використання природних ресурсів Київської області на 2023 –2026 роки

- Програма державного моніторингу у галузі охорони атмосферного повітря зони "Київська" на 2021-2025 роки;

- Програма діагностичного моніторингу масивів поверхневих вод Київської області;

- Програма «Питна вода Київщини на 2022-2026 роки»;

- Програма державного моніторингу в галузі охорони атмосферного повітря агломерації міста Києва;

- Обласна цільова програма розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на 2022-2029 роки.

2) Економічні програми (вибіркові):

Комплексна програма розвитку сільського господарства та сільських територій Київської області на 2024-2027 роки;

Програма будівництва, реконструкції та ремонту об'єктів інфраструктури Київської області на 2021-2025 роки;

Програма розвитку туризму Київської області на 2024-2026 роки.

Стратегія розвитку Київської області на 2021-2027 роки;

3) Соціальні програми (вибіркові):

Київська обласна програма індивідуального житлового будівництва на селі «Власний дім» до 2028 року;

Київська обласна програма «Здоров'я Київщини» на 2024-2026 роки;

Київська обласна цільова Програма «Турбота» на 2021-2025 роки;

Програма будівництва (придбання) доступного житла в Київській області на 2024-2028 роки.

На основі аналізу наявної містобудівної документації, детальним планом передбачається:

- проектування нових зручних під'їзних шляхів для мінімізації використання паливних матеріалів, необхідності забезпечення протишумового захисту та дотримання нормативних санітарних розривів;

- врахування санітарно-гігієнічних зон, обмежень екологічного, інженерно-геологічного характеру згідно з діючими ДСП 173-96 та ДБН Б 2.2-12:2019 «Планування та забудова територій»;

- будівництво необхідних інженерних мереж для недопущення накопичення шкідливих речовин та сміття у межах ДПТ з дотриманням санітарно-захисних, охоронних зон, санітарних розривів згідно з діючими ДСП 173-96 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів», затверджених наказом МОЗ від 19.06.96 № 173;

- здійснення процедури вертикального планування території для якісного відведення талих та дощових з території ДПТ, їх очищення на ЛОС дощової каналізації;

- застосування технологій утилізації та інших відходів, рекомендована заміна традиційних видів палива на альтернативні;

- дотримання діючого законодавства у сфері охорони довкілля, санітарно-гігієнічних норм, екологічних положень ДБН та інших нормативних документів;

- здійснення заходів з інженерної підготовки направлених на ліквідацію осередків розвитку небезпечних природних процесів;
- дотримання вимог санітарного законодавства щодо охорони навколишнього природного середовища, а також найменшого втручання в ландшафт місцевості;

Передумови здійснення стратегічної екологічної оцінки.

Стратегічна екологічна оцінка (далі - СЕО) є основним інструментом для забезпечення врахування екологічних міркувань, включаючи здоров'я населення, при розробці проектів документів державного планування в даному випадку містобудівної документації. СЕО сприяє сталому розвитку через вирішення проблем довкілля враховуючи економічний та соціальний інтерес, а також інтеграцію цілей зеленої економіки, сталого споживання і виробництва у процес прийняття стратегічних рішень.

Статтею 1 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» визначено, що стратегічна екологічна оцінка - процедура визначення, опису та оцінювання наслідків виконання документів державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, виправданих альтернатив, розроблення заходів із запобігання, зменшення та пом'якшення можливих негативних наслідків, яка включає визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки, складання звіту про стратегічну екологічну оцінку, проведення громадського обговорення та консультацій (за потреби – транскордонних консультацій), врахування у документі державного планування звіту про стратегічну екологічну оцінку, результатів громадського обговорення та консультацій, інформування про затвердження документа державного планування та здійснюється у порядку, визначеному цим Законом.

На сучасному етапі розвитку суспільства все більшого значення у міжнародній, національній і регіональній політиці набуває концепція збалансованого (сталого) розвитку, спрямована на інтеграцію економічної, соціальної та екологічної складових розвитку. Поява цієї концепції пов'язана з необхідністю розв'язання екологічних проблем і врахування екологічних питань в процесах планування та прийняття рішень щодо соціально-економічного розвитку країн, регіонів і населених пунктів.

Стратегічна екологічна оцінка є засобом, що дозволяє попередньо всебічно розглянути можливі аспекти впливу на довкілля планової діяльності, що дає змогу запобігти або знизити ризики негативного впливу на навколишнє середовище в процесі стратегічного планування та реалізації положень документів державного планування.

Метою стратегічної екологічної оцінки є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Необхідність здійснення СЕО визначається відповідно до статті 2 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку», ст. 2, 11, 14, 17, 19 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», інших нормативно-правових документів та з урахуванням положень «Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування», затверджених наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 10.08.2018р. № 296.

Відповідно до підпункту 3 пункту 1 статті 1 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» до документів державного планування відноситься, в тому числі, містобудівна документація. Відповідно до статті 19 Закону України «Про основи містобудування» при розробці і реалізації містобудівної діяльності суб'єкти містобудівної діяльності зобов'язані дотримуватись основних завдань та заходів щодо забезпечення сталого розвитку населених пунктів та екологічної безпеки територій.

Відповідно до положень Порядку здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення затвердженого Кабінетом Міністрів України від 16 грудня 2020 р. № 1272 замовником є Димерська селищна рада, яка відповідальна за здійснення моніторингу наслідків виконання документу державного планування. З метою забезпечення здійснення моніторингу замовник своїм рішенням може утворювати групи експертів, що відповідальні за здійснення моніторингу (моніторингові групи), визначати їх склад та порядок роботи.

З урахуванням положень нормативно-правових актів була визначена необхідність здійснення СЕО для проекту документу державного планування місцевого рівня – «Детальний план території земельної ділянки, з кадастровим номером 3221883201:12:161:0114, площею 0,1776 га, для розміщення об'єкта торгівельного призначення, по вул. Київська, 62 в с. Катюжанка на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області».

Обсяги досліджень та методологія стратегічної екологічної оцінки

Стратегічна екологічна оцінка проекту документу державного планування «Детальний план території земельної ділянки, з кадастровим номером 3221883201:12:161:0114, площею 0,1776 га, для розміщення об'єкта торгівельного призначення, по вул. Київська, 62 в с. Катюжанка на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області», здійснюється відповідно до етапів, зазначених у статті 9 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку»:

Порядок здійснення СЕО затверджено відповідно до статті 9 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» та V розділу Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування. Етапами стратегічної екологічної оцінки є:

- визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки;

- складання звіту про стратегічну екологічну оцінку;
- проведення громадського обговорення та консультацій у порядку, передбаченому статтями 12 та 13 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку», транскордонних консультацій у порядку, передбаченому статтею 14 цього Закону;
- врахування звіту про стратегічну екологічну оцінку, результатів громадського обговорення та консультацій;
- інформування про затвердження документа державного планування;
- моніторинг наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення.

Нормативно-правова база проведення СЕО в Україні

Методологія ґрунтується на європейському досвіді проведення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування.

Основними міжнародними правовими документами щодо СЕО є Протокол про стратегічну екологічну оцінку (Протокол про СЕО) до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті (Конвенція ЕСПО), ратифікований Верховною Радою України (№ 562-VIII від 01.07.2015), та Директива 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів і програм на навколишнє середовище, імплементація якої передбачена Угодою про асоціацію між Україною та ЄС.

Засади екологічної політики України визначені Законом України «Про основні засади (Стратегію) державної екологічної політики на період до 2030 року» (ухвалено Верховною Радою України 21 грудня 2010 року). В цьому законі СЕО згадується в основних принципах національної екологічної політики, інструментах реалізації національної екологічної політики та показниках ефективності Стратегії. Зокрема, одним з показників цілі 4 Стратегії «Інтеграція екологічної політики та вдосконалення системи інтегрованого екологічного управління».

У 2012 році Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України (від 17.12.2012 р. № 659) затверджено «Базовий план адаптації екологічного законодавства України до законодавства Європейського Союзу (Базовий план апроксимації)».

Зокрема, відповідно до цього плану потрібно привести нормативно-правову базу України у відповідність до вимог «Директиви 2001/42/ЄС про оцінку впливу окремих планів та програм на навколишнє середовище». 21 лютого 2017 р. у Верховній Раді України було зареєстровано нову редакцію законопроекту «Про стратегічну екологічну оцінку» (реєстраційний № 6106). Метою законопроекту є встановлення сфери застосування та порядку здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування на довкілля.

Законопроект, розроблений на виконання пункту 239 плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, спрямований на

імплементацію Директиви 2001/42/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 27 червня 2001 р. про оцінку наслідків окремих планів та програм для довкілля.

Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку» був ухвалений Верховною Радою України 20 березня 2018 року та 10 квітня 2018 року підписаний Президентом України. Даний Закон вступив в дію з 12 жовтня 2018 року. Закон встановлює в Україні механізм стратегічної екологічної оцінки (СЕО), який діє в країнах Європейського Союзу та передбачає, що всі важливі документи, зокрема, державні програми, повинні, у першу чергу, проходити стратегічну екологічну оцінку з урахуванням необхідних імовірних ризиків тих чи інших дій для довкілля.

Відповідно до Наказу № 296 від 10 серпня 2018 року Міністерством екології та природних ресурсів України було затверджені Методичні рекомендації із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування. Дані Методичні рекомендації розроблено на виконання пунктів 6 та 7 частини першої статті 6 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку».

Відповідно до частини 3 статті 11 Закону та частини 4 статті 2 Закону України «Про регулювання містобудівної документації» у складі містобудівної документації звітом про стратегічну екологічну оцінку для проектів містобудівної документації є розділ «Охорона навколишнього природного середовища».

Вимоги до структури та змісту звіту про СЕО, визначені частиною 2 статті 11 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» є обов'язковими. Розроблення детального плану території, поєднаного з генеральним планом та планом зонування і звіту про СЕО необхідно здійснювати відповідно до вимог законів України «Про регулювання містобудівної діяльності», ДБН Б. 1.1-14:2012 «Склад та зміст детального плану території», ДБН Б.2.2-12:2018 «Планування і забудова територій».

Розроблення розділу «Охорона навколишнього природного середовища», який для проектів містобудівної документації є звітом СЕО, необхідно здійснювати відповідно до вимог статті 11 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку», ДСТУ-Н Б Б.1.1-10:2010 «Настанова з виконання розділів «Охорона навколишнього природного середовища» у складі містобудівної документації».

Заходи щодо охорони атмосферного повітря необхідно передбачати відповідно до вимог статей 10-22 Закону України «Про охорону атмосферного повітря». Заходи по охороні водного басейну необхідно передбачати відповідно до вимог Водного кодексу України, Закону України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення», постанови Кабінету Міністрів України від 18.12.1998 №2024 «Про правовий режим зон санітарної охорони водних об'єктів», постанови Кабінету Міністрів України

від 25.03.1999 № 465 «Про затвердження Правил охорони поверхневих вод від забруднення зворотними водами», ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди». Основні положення проектування», затвердженого наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 08.04.2013 №133, ДБН В.2.5-75:2013 «Каналізація. Зовнішні мережі та споруди. Основні положення проектування», затвердженого наказами Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 08.04.2013 №134, ДСТУ-Н Б В.2.5-61:2012 «Настанова з улаштування систем поверхневого водовідведення», затвердженого наказами Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 10.04.2012 № 152.

Формування, збереження та раціональне, невиснажливе використання екологічної мережі регулюється Законами України «Про екологічну мережу України».

Відповідно до пункту 4 статті 15 Закону України «Про екологічну мережу» регіональні та місцеві схеми формування екомережі, програми у сфері формування, збереження та використання екомережі є основою для розроблення усіх видів проектної документації при здійсненні землеустрою, розробці містобудівної документації, а також здійсненні господарської та іншої діяльності.

Заходи у сфері поводження з відходами необхідно здійснювати відповідно до вимог Закону України «Про відходи», серед іншого, щодо:

- розробки та затвердження схеми санітарного очищення населеного пункту (вимоги статей 21, 35-1 Закону України «Про відходи»);
- організації роздільного збирання корисних компонентів твердих побутових відходів (вимоги статей 21, 35-1 Закону України «Про відходи»);
- затвердження місцевих програм поводження з відходами та контроль за їх виконанням (вимоги статті 21 Закону України «Про відходи»);
- вжиття заходів для стимулювання суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність у сфері поводження з відходами (вимоги статті 21 Закону України «Про відходи»);
- вирішення питання щодо розміщення на своїй території об'єктів поводження з відходами (вимоги статті 21 Закону України «Про відходи»).

В процесі розробки звіту зі стратегічної екологічної оцінки необхідно враховувати вимоги наступних законодавчих актів:

- Земельного, Водного та Лісового кодексів України;
- Кодексу України про надра;
- Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» ;
- Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»;
- Закону України «Про основи містобудування»;

- Закону України «Про охорону земель»;
- Закону України «Про питну воду, питне водопостачання та водовідведення»;
- Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»;
- Закону України «Про охорону атмосферного повітря»;
- Закону України «Про відходи»;
- Закону України «Про рослинний світ»;
- Закону України «Про тваринний світ»;
- Закону України «Про мисливське господарство та полювання»;
- Закону України «Про природно-заповідний фонд України»;
- Закону України «Про екологічну мережу України»;
- Закону України «Про Червону книгу України»;
- Бернської конвенції про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування в Європі;
- наказу Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів».

Основні цілі детального плану території та його зв'язок з іншими документами державного планування

Детальний план території (далі-ДПТ), що розробляється з метою впорядкування планувальної структури, функціонального використання та комплексної забудови території для розміщення об'єкта торгівельного призначення, на земельній ділянці з кадастровим номером 3221883201:12:161:0114, площею 0,1776 га, по вул. Київська, 62 в с. Катюжанка на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області з врахуванням намірів забудовника, а також визначенням містобудівних умов та обмежень використання земельної ділянки.

ДПТ є основним видом містобудівної документації на місцевому рівні, яка призначена для обґрунтування довгострокової стратегії планування, забудови та іншого використання території.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» документація державного планування підлягає стратегічній екологічній оцінці в порядку, встановленому Законом України «Про стратегічну екологічну оцінку».

Детальний план території розробляється та затверджується в інтересах відповідної територіальної громади з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів та визначає основні принципи і напрямки планувальної організації та функціонального призначення території, формування системи громадського обслуговування населення, організації інженерно-транспортної інфраструктури, інженерної підготовки території.

Мета стратегічної екологічної оцінки «Детального плану території земельної ділянки, з кадастровим номером 3221883201:12:161:0114, площею 0,1776 га, для розміщення об'єкта торгівельного призначення, по вул. Київська, 62 в с. Катюжанка на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області», полягає в необхідності оцінювання наслідків виконання документів державного планування, сприянні сталому розвитку шляхом забезпечення охорони навколишнього природного середовища, безпеки життєдіяльності та охорони здоров'я населення, а також в інтегруванні екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

При розробленні ДПТ враховано містобудівну документацію місцевого рівня, зокрема генеральний план населеного пункту та детальні плани територій, розташованих навколо та поруч із об'єктом проектування.

Детальний план території визначає:

- принципи планувально-просторової організації забудови;
- червоні лінії та лінії регулювання забудови;
- функціональне призначення, режим та параметри забудови однієї, чи декількох земельних ділянок;
- розподіл територій згідно з будівельними нормами, державними стандартами та правилами;
- черговість та обсяги інженерної підготовки території;
- систему інженерних мереж;
- порядок організації транспортного та пішохідного руху;
- порядок комплексного благоустрою та озеленення.

Вимоги постанови Кабінету Міністрів України від 04.06.2003 р. № 863 «Про затвердження Програми забезпечення безперешкодного доступу людей з обмеженими фізичними можливостями до об'єктів житлового та громадського призначення» повинні обов'язково виконуватись на наступних, більш детальних стадіях проектування конкретного об'єкту містобудування.

Детальний план території земельної ділянки для розміщення об'єктів рекреаційного призначення на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області розроблено ФОП Неронова Є.М. на підставі таких даних:

рішення Димерської селищної ради «Про розроблення детального плану території» 22.04.2024р. № 1744-44-VIII;

завдання на проектування детального плану території;

топографічна основа топографо-геодезичних вишукувань, виконаних в М1:500, що надана замовником;

натурні обстеження території проектування.

Проектні рішення прийняті з урахуванням чинного законодавства України та державних будівельних нормативів:

Земельний кодекс України;
Водний кодекс України;
Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»;
Закон України «Про основи містобудування»;
Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».
Під час проектування враховано вимоги:
ДБН Б.2.2-12:2019 "Планування та забудова територій";
ДБН Б.1.1-14:2012 «Склад та зміст детального плану території»;
ДБН В.2.3-5:2018 «Вулиці та дороги населених пунктів»;
ДБН В.2.3-15:2007 «Автостоянки й гаражі для легкових автомобілів»;
ДБН Б.2.2-5:2011 «Благоустрій територій»;
ДБН Б.1.1-5:2007 "Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження розділу інженерно-технічних заходів цивільного захисту (цивільної оборони) у містобудівній документації";
ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди»;
ДБН В.2.5-75:2013. «Каналізація. Зовнішні мережі та споруди»;
ДСП №173-96 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів»;
ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд»;
Постанова Кабінету Міністрів України «Про містобудівний кадастр» №559 від 25.05.2011р.;
Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження порядку розроблення, оновлення, внесення змін та затвердження містобудівної документації» № 926 від 01.09.2021р.;
Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» № 1051 від 17.10.2012р.

Оцінка стану довкілля с. Катюжанка Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області

Територія проектування розташована в с. Катюжанка в адміністративних межах Димерської селищної територіальної громади Вишгородського району Київської області.

Димерська селищна територіальна громада — територіальна громада у Вишгородському районі Київської області з адміністративним центром — селище Димер.

Площа громади — 957,33 км², населення — 20 176 осіб (2020).

Утворена 12 червня 2020 року шляхом об'єднання Димерської селищної ради та Абрамівської, Богданівської, Вахівської, Глібівської, Демидівської, Катюжанської, Козаровицької, Литвинівської, Любимівської, Ровівської, Рудне-Димерської, Сухолуцької, Толокунської, Ясногородської сільських рад Вишгородського району Київської області.

Територія Димерської селищної громади розташована приблизно за 30 км від районного центру м. Вишгород та за 50 км від обласного центру – м. Київ.

Транспортні зв'язки з районним, обласним центрами та іншими населеними пунктами здійснюється по місцевих автомобільних дорогах, які мають виїзд на автомобільну дорогу регіонального значення Р-02 «Київ-Іванків-Овруч».

Територія, що проектується, площею 0,1776 га, з кадастровим номером 3221883201:12:161:0114 та цільовим призначенням - 02.01 «Для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка)», розташована на відстані приблизно 14 км від центру територіальної громади (селище Димер) та на відстані майже 60 км від м. Києва, в північно-західній частині села Катюжанка, на перетині вул. Шевченка та вул. Київська (автомобільна дорога регіонального значення Р-02 «Київ-Іванків-Овруч»).

Об'єкт проектування межує із землями житлової і громадської забудови, що з одного боку примикають до вул. Шевченка та з другого виходять на бік траси Р-02 «Київ-Іванків-Овруч».

Територія проектування перебуває за межами території об'єктів культурної спадщини та їх охоронних зон.

Територія проектування перебуває за межами території об'єктів природно-заповідного фонду та їх охоронних зон.

Земельна ділянка, що передбачається для розміщення об'єкта торгівельного призначення, на час розроблення детального плану території земельна ділянка вільна від забудови та перебуває у приватній власності.

Механічний склад ґрунтів сприятливий для усіх видів капітального будівництва.

Під'їзд до ділянки проектування, здійснюється з вул. Шевченка.

Розділ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА ПОТОЧНОГО СТАНУ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ ТА ПРОГНОЗНІ ЗМІНИ ЦЬОГО СТАНУ, ЯКЩО ДОКУМЕНТ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ НЕ БУДЕ ЗАТВЕРДЖЕНО

Оцінка стану довкілля Вишгородського району Київської області.

Характеристика довкілля Вишгородського району наведена згідно з даними регіональної доповіді про стан навколишнього природного середовища Київської області у 2022 році, яка підготовлена працівниками Департаменту екології та природних ресурсів Київської обласної державної адміністрації, веб-сайту Головного управління статистики у Київській області, Екологічного паспорту Київської області.

Доповідь про стан навколишнього природного середовища Київської області є одним з основних документів, створених з метою узагальнити та систематизувати спостережну, статистичну та науково-дослідницьку екологічну інформацію про стан довкілля, про заходи з його збереження та охорони, які були здійснені обласними організаціями і установами у 2022 році. Доповідь про стан навколишнього природного середовища у Київській області – це щорічний випуск об'єктивної аналітичної інформації про екологічний стан Київської області, яка є необхідною для вирішення екологічних проблем області. Вона містить комплексну оцінку довкілля нашого регіону, що має сприяти зміцненню потенціалу суспільної свідомості, підвищенню компетентності всіх тих, хто ухвалює відповідальні для суспільства і сталого розвитку рішення.

Доповідь містить узагальнені та аналітичні матеріали про використання, охорону і відтворення природних ресурсів регіону, державний екологічний моніторинг довкілля, державну політику та контроль у галузі охорони природи та природокористування, впровадження еколого економічних реформ, здійснення регіональних та національних екологічних програм, результати державної екологічної експертизи, поводження з відходами виробництва, радіаційну безпеку, вплив якості довкілля на стан здоров'я населення, екологічне інформування населення, освіту, громадські екологічні рухи, стан і перспективи наукових досліджень в галузі екології та раціонального природокористування, міжнародне співробітництво з питань охорони довкілля.

Основними факторами, що обумовлюють екологічний стан на території Київської області, є діяльність підприємств та сільськогосподарських комплексів. Стан навколишнього природного середовища у Київській області в 2022 році залишався відносно стабільним. Цьому сприяла відсутність значних за обсягами чи площею надзвичайних ситуацій техногенного характеру та природних катаклізмів.

Київська область розташована на півночі України в басейні середньої течії Дніпра, більшою частиною на Правобережжі. Київщина займає площу 28,1 тис. км² (без м. Києва), що становить 4,7 % площі України (з м. Києвом – 28,9 тис. км²). Територія її витягнута з півночі на південь. Київська область на сході межує з Чернігівською і Полтавською областями, на південному сході та півдні з Черкаською областю, на південному-заході — з Вінницькою, на заході — з Житомирською областями, на півночі — з Гомельською областю Білорусі. В центрі Київської області розташована столиця України місто Київ. Північну частину області площею близько 2 тис. км² займає 8 Чорнобильська зона відчуження. Місто Славутич є ексклавом Київської області на території Чернігівської області.

Чисельність населення області станом на 1 січня 2022 року складала 1 795,079 тис. осіб.

Рельєф Київської області хвилясто-рівнинний, розчленований річковими долинами, ярами й балками із загальним похилом до долини Дніпра. Північна частина зайнята Поліською низовиною (висота до 198 м). Лівобережжя займає Придніпровська низовина з розвиненими річковими долинами. Південно-західна частина зайнята Придніпровською височиною — найбільш розчленованою і припіднятою частиною області з абсолютними висотами до 273 м. Поверхня Київщини характеризується розвинутою гідрографічною мережею (177 річок довжиною більше 10 км). Річки відносяться до басенів Дніпра і Південного Бугу.

Основні риси рельєфу, кліматичних і ландшафтних умов, параметри гідрологічного режиму, характер рослинності та ґрунтів Київщини визначили особливості географічного положення території області на межі двох природних зон - Полісся і Лісостепу.

Північна частина регіону належить до області Київського Полісся, де поширені ландшафти водно-льодовикових та алювіально-воднольодовикових рівнин з дерново-слабопідзолистими ґрунтами, боровими та суборовими лісами, болотними комплексами.

У районах Правобережного Лісостепу переважають ландшафти височинного підкласу різного ступеня розчленування, з лучно-степовими та широколистяно-лісовими рослинними угрупованнями.

В районах Лівобережного Лісостепу значну площу займають терасові слабкодреновані рівнини з чорноземами глибокими, лучно-чорноземними ґрунтами, плямами солонців, поширені також заплавні лучні та болотні ландшафти та борові комплекси, гідроморфні ґрунти мають ознаки содового засолення.

Клімат Київської області – помірно-континентальний, м'який з достатньою кількістю вологи. Зима тривала, порівняно тепла; літо – достатньо тепле й вологе. Середня температура січня –6С, липня +19,5С. Тривалість вегетаційного періоду 198–204 дні. Сума активних температур поступово збільшується з Півночі на Південь від 2480 до 2700°С. За рік на території області випадає 500–600 мм опадів, головним чином влітку. Відсутність високих гірських піднять сприяє вільному переміщенню повітря різного походження, що обумовлює значну мінливість погодних процесів в окремі сезони.

Оцінка стану довкілля с. Катюжанка Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області.

Загальна площа земель Димерської громади — 957,33 га. з населенням 20 176 осіб. Чисельність наявного населення, як і в переважній більшості регіонів України, природний рух населення був від'ємним, тобто смертність населення перевищувала народжуваність. Але, за останні роки в селі спостерігається перевищення народжуваності над смертністю, тому

природний рух є додатнім. Позитивні зміни в природному русі населення пояснюються, зокрема, розташуванням в зоні впливу Києва, що обумовлює додатне сальдо міграції, в складі якого переважають молоді групи населення та збільшення чисельності внутрішніх мігрантів, починаючи з 2014 р. Більшість факторів, які впливають на демографічну ситуацію в селі, формуються на загальнодержавному рівні і залежать від фінансово-економічного стану та добробуту населення. Подолання фінансової кризи та поліпшення економічного стану населення, що в свою чергу призведе до досягнення сталого демографічного розвитку, нормалізації і відтворення населення, є тривалим і складним процесом.

Село Катюжанка входить до складу Димерської селищної територіальної громади, розташоване над річкою Здвиж, на відстані майже 60 км від м. Києва та на відстані 43 км від районного центру м. Вишгорода. На схід від села розташована ботанічна пам'ятка природи «Катюжанський дуб».

Село має вдале географічне положення. Зовнішні транспортні зв'язки з м. Вишгородом та з м. Києвом, приміською зоною, іншими населеними пунктами здійснюються автомобільним транспортом по автодорозі Р-02 Київ-Іванків-Овруч, що поєднана в межах населеного пункту вул. Київською. Територія села складається з багатоквартирних будинків, приватного сектора та виробничих територій.

Інженерну інфраструктуру на території громади забезпечує комунальне підприємство КП "Димерський комбінат комунальних підприємств", який надає послуги з водопостачання та водовідведення. Послуги з благоустрою території, в тому числі і вивезення твердих побутових відходів, надаються КП «Димерський комбінат комунальних послуг». Водопостачання села централізоване. Також слід відмітити повну електрифікацію населеного пункту, включно з вуличним освітленням, газифікацію будинків і квартир, телефонізовано та радіофіковано значну частину будинків (квартир) - ПАТ «Укртелеком». Стільниковий зв'язок забезпечується операторами: Київстар, МТС, Лайф.

Сучасне використання земель

Функціональне призначення території відповідно до генерального плану села Катюжанка Вишгородського району Київської області – зона житлової садибної забудови з об'єктами громадського обслуговування та територія транспортної інфраструктури, а саме вулично-дорожньої мережі. Площа території проектування визначена відповідно до викопіювання із генерального плану с. Катюжанка та дорівнює 0,1776 га.

Територія проектування складається з земельної ділянки з кадастровим номером 3221883201:12:161:0114, форма власності – приватна власність, цільове призначення земельної ділянки – 02.01 «Для будівництва та

обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка)».

Існуючі обмеження у використанні земельних ділянок

Відповідно до Класифікації обмежень у використанні земель, що можуть встановлюватися комплексним планом просторового розвитку території територіальної громади, генеральним планом населеного пункту, детальним планом території затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 2 червня 2021 р. № 654, проектом визначені існуючі планувальні обмеження, що розповсюджуються на земельну ділянку:

Клас 1:

- 06.01.5 – території в лініях регулювання забудови – 1,0 м;

Клас 2:

- 01.05 – охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта енергетичної системи (лінія ЛЕП 10 кВ – 10,0 м, ЛЕП 35 кВ2Х - 15м., трансформатор – 10м;

- 01.08 – охоронна зона навколо інженерних комунікацій (очисні споруди господарсько-побутових стоків – 15 м, очисні споруди стічних вод – 15м., очисні споруди дощових стоків закритого типу – 15м;

- 01.08 – охоронна зона навколо інженерних комунікацій (газопроводу середнього тиску) – 4 м;

Загальна площа забудови становить 0,06га, зелені насадження загального користування – 0,0392, площа проїздів та пішохідних доріжок – 0,0784га. Граничний відсоток забудови складає 30-40 %.

Об'єкти культурної спадщини в межах проектування відсутні.

Існуюче водопостачання.

Земельна ділянка, що проектується, не забезпечена централізованим водопостачанням. Згідно технічних умов місце підключення до водопровідної мережі Д=25 мм є центральний трубопровід по вул. Київська біля магазину АВС з тиском у точці від 2 до 3,5 атм, рекомендований матеріал для труб ПЕТ. На водопровідному вводі водомірний вузол обладнати колодязем глибиною не менше 1,6 метра за межами ділянки.

На перспективу пропонується підключення водопровідних мереж до централізованих водопровідних мереж с. Катюжанка (згідно з рішенням генерального плану населеного пункту).

Остаточний варіант схеми проходження мереж та точки їх підключення буде визначено на наступних стадіях проектування, після отримання технічних умов та за погодження з власниками мереж.

З мережі централізованого водопостачання, що прокладається по території ДПТ, здійснюється полив тільки удосконаленого покриття та зелених насаджень, прилеглих до житлових та громадських будівель. Полив

передбачається через поливальні крани, що встановлені в нішах зовнішніх стін.

Протипожежні заходи.

Значну шкідливу дію на навколишнє середовище може надати пожежа, в результаті якої в атмосферу потрапляє значна кількість продуктів горіння, а також у ґрунт з водою, при гасінні пожежі.

Відповідно до положень Закону України «Про пожежну безпеку» Правила пожежної безпеки в Україні є обов'язковими для виконання всіма центральними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями (незалежно від виду їх діяльності та форм власності), посадовими особами та громадянами.

Відповідно ВБН.В 2.2-58.1-94 п. 17.2.10 пожежогасіння на площадці комплексу треба здійснювати первинними засобами. Для цього на площадці встановлюється пожежний щит з ящиком для піску, а на видних місцях пожежонебезпечних споруд комплексу згідно "Правил технічної експлуатації комплексу" повинні бути розміщені вогнегасники.

Витрата води на зовнішнє пожежогасіння та кількість одночасних пожеж прийнято згідно з таблицями 7 та 8 ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди». Витрата складає 10,0 л/с на одну пожежу, а кількість одночасних пожеж – 1 шт.

Розрахунковий час зовнішнього пожежогасіння – 3 години (пункт 6.2.13 ДБН В.2.5- 74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди»).

Будівництво зовнішньої системи господарсько-питного та протипожежного водопроводу повинно бути передбачено на етапі підготовчих робіт будівництва об'єктів містобудування.

Детальну інформацію, до заходів пожежогасіння пропонується уточнити на подальших стадіях проектування ("Проект" і "Робоча документація").

З метою мінімізації ризику виникнення аварійних ситуацій і аварій у ході експлуатації об'єкта проектування передбачено ряд організаційно-технічних заходів спрямованих на недопущення виникнення аварійних ситуацій:

- систематична діагностика стану обладнання з застосуванням сучасних технічних засобів;
- щорічне планування робіт щодо підвищення промислової безпеки об'єкту проектування (покращення умов праці робітників, оснащення їх сучасними й безпечними засобами праці);
- щорічне планування засобів щодо забезпечення пожежної безпеки;
- розробка заходів щодо забезпечення безаварійної й безпечної роботи в несприятливих погодних умовах;
- розробка і своєчасне коригування планів локалізації та ліквідації аварійних ситуацій і аварій;

– розробка графіків учбових тренувань з опрацюванням дій на випадок аварійної ситуації (аварії);

– систематичне навчання персоналу методам, способам, засобам забезпечення безпеки виробничого процесу і безпечних умов праці (в тому числі підвищення кваліфікації й перепідготовка кадрів) з обов'язковою перевіркою знань;

– забезпечення нормативними й законодавчими документами, довідниками та навчально-агітаційними матеріалами в сфері безпеки;

– можливість якнайшвидшого усунення аварійної ситуації і недопущення переходу в катастрофічну.

На об'єкті має бути передбачено створення планів реагування на надзвичайні ситуації, затвердження планів евакуації, забезпечення працівників засобами індивідуального захисту. У випадку надходження розпорядження про евакуацію всі працівники діють відповідно до розпоряджень органів влади. Основний спосіб захисту персоналу - це вихід з небезпечної зони. Усі, не зайняті в локалізації аварії, негайно виводяться з небезпечної зони згідно з маршрутом виходу з небезпечної зони. Евакуація людей на випадок пожежі передбачається по шляхах евакуації через евакуаційні виходи.

Керівництво об'єкту, незалежно від форм власності і підлеглості забезпечує своїх працівників засобами індивідуального і колективного захисту, організовує проведення евакуаційних заходів, створює сили для ліквідації наслідків надзвичайної ситуації і забезпечує їх готовність до практичних дій, виконує інші заходи і несе пов'язані з цим матеріальні і фінансові витрати в порядку і об'ємах, передбачених законодавством.

Забороняється користування захисними засобами, інструментами, обладнанням та запобіжними пристроями у разі, якщо вони несправні, не пройшли перевірку або відпрацювали строк служби.

Для запобігання сторонньому втручання у діяльність об'єкта проектом передбачається облаштування огорожі і відеоспостереження. Територія що прилягає до об'єкту має систему зовнішнього освітлення, що забезпечує достатній рівень освітлення для потреб охорони.

На основі вивчених картографічних матеріалів, в безпосередній близькості до земельної ділянки, що розглядається, об'єктів природно-заповідного фонду чи територій перспективних для заповідання з цією метою, не виявлено, тому і ризик від провадження діяльності не передбачається.

Існуюче пожежне депо розташоване у селищі Димер.

Існуюче водовідведення.

Земельна ділянка, що проектується, забезпечена місцевим (локальним) відведенням.

Стічні води по мережі самопливної каналізації будуть надходити на проектні очисні споруди. Протяжність мережі самопливної каналізації складає – 56 м.

Остаточний варіант схеми проходження мереж та точки їх підключення буде визначено на наступних стадіях проектування, після отримання технічних умов та за погодження з власниками мереж.

Існуюча дощова каналізація.

Централізована система дощової каналізації відсутня. В межах ДПТ запроектовано локальні системи дощоприймачів, через які очищені стічні води потрапляють в проектні очисні споруди дощових стоків закритого типу.

Проектні рішення.

ДПТ передбачено влаштування мережі дощової каналізації, що розроблена у відповідності до ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування та забудова територій» та ДБН В.2.5-75:2013 «Каналізація. Зовнішні мережі та споруди. Основні положення проектування» на основі проектно-планувальних рішень.

Відведення дощового стоку з території проектування здійснюється закритою мережею дощової каналізації в межах ділянки проектування протяжністю 170 м.

Після відведення поверхневого стоку самопливною закритою мережею, скид дощових вод передбачено на проектні очисні споруди та у ємкості, що обладнані автоматичними поплавковими насосами. Після очищення дощові стоки скидаються у водні об'єкти.

Очисні споруди дощової каналізації передбачено влаштовувати на понижених ділянках рельєфу в гирловій частині головних колекторів перед випуском стоку у водойми.

Пропонується будівництво очисних споруд з новітньою технологією, де буде виключене забруднення навколишнього середовища. Рекомендовано застосовувати індивідуальні проекти і спеціальні конструктивні рішення по влаштуванню очисних споруд із впровадженням високоефективних передових технологій по очищенню стоків, що дозволить значно зменшити розміри цих споруд. Обслуговування і моніторинг таких споруд, як і самої дощової каналізації повинні бути постійними.

Остаточні умови будівництва систем дощової каналізації (мереж та споруд), місця випуску очищених стоків уточнюються на наступних стадіях проектування відповідно технічних умов експлуатуючих організацій та гідравлічних розрахунків.

Для забезпечення надійної роботи системи дощової каналізації ДПТ передбачено наступне будівництво:

будівництво закритої мережі дощової каналізації, протяжністю 170м.;
очисних споруд (ЛОС);
оголовки випуску дощових вод.

Ймовірний майбутній розвиток, якщо проект детального плану території не буде затверджений.

При відсутності якісного очищення стічних вод буде відбуватися подальше активне забруднення підземних вод. Відсутність достатньо розвиненої системи збору дощових вод та відсутність локальних очисних споруд у місцях їх випуску, відсутність каналізаційних мереж спричинятиме і надалі негативний вплив на якість поверхневих та підземних вод. Для уникнення таких наслідків рекомендоване виконання рішення, запропонованих проектом ДПТ.

Кліматична характеристика

Відповідно до Кліматичного районування України територія Димерської громади відноситься до Північної атлантико-континентальної кліматичної області Західного кліматичного району. На основі комплексного аналізу кліматичних параметрів, які використовуються при плануванні та забудові населених пунктів та відповідно до архітектурно-будівельного кліматичного районування території України (ДСТУ-Н Б В.1.1-27:2010 “Будівельна кліматологія”) територія населеного пункту віднесена до I архітектурно-будівельного кліматичного району - Північно-Західного.

Кліматологічні показники I-ого кліматичного району

Температура повітря, °С				Кількість опадів за рік, мм	Відносна вологість у липні,%	Середня швидкість вітру у січні, м/с
середня за		абсолютний мінімум	абсолютний максимум			
січень	липень					
Від -5 до -8	Від 18 до 20	Від -37 до -40	Від 37 до 40	Від 550 до 700	Від 65 до 75	Від 3 до 4

1. Середня максимальна температура повітря найбільш теплого місяця (липня) становить 25,6 C;

2. Середня температура повітря найбільш холодного місяця (січня) становить мінус 3,3 C;

3. Швидкість вітру, повторення перевищення якої складає 5%, становить 10 /с;

4. Середньорічна швидкість вітру складає 4,0 м/с;

5. Середня за рік повторюваність напрямів вітру:

Напрям вітру (%)

Північ ний	Північносх дний	Східн ий	Південносх дний	Півден ний	Південнозах дний	Західн ий	Північнозах дний
18,7	9,2	6,9	8,7	14,7	13,7	15,3	12,8

Характеристика окремих елементів клімату, які впливають на вибір планувальних рішень, наводиться за даними багаторічних спостережень метеостанції «Київ».

Таблиця 1. Характеристика окремих елементів клімату (м/с «Київ»)

Кліматичні характеристики	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Рік
Середньомісячні t повітря	-4,7	-3,6	1,0	9,0	15,2	18,3	19,8	19,0	13,9	8,1	1,9	-2,5	8,0
Відносна вологість у %	83	79	74	66	62	68	69	68	74	77	84	85	74
Опади в мм	41	42	40	48	56	76	77	68	55	42	51	46	642
Наявність снігового покриву, дні	26	25	17	-	-	-	-	-	-	-	7	20	-
Переважаючий напрям вітру, його повторюваність, %	3,24	Пд Сх 18	Пд Сх 17	Пн 16	Пн 17	Пн 19	3,20	Пн 21	3,24	3,21	3,21	3,21	-
Середня швидкість вітру, м/с	2,8	2,9	2,7	2,6	2,3	2,2	2,1	2,0	2,1	2,3	2,6	2,7	2,4
Загальна кількість хмарності, бали	7,7	7,4	6,9	6,4	5,6	5,5	5,3	4,8	5,4	6,1	8,0	8,2	6,4
Тривалість освітленості, год	10	11	13	15	17	18	18	16	14	12	11	9	14

Середня тривалість теплого періоду складає 176 днів.

Глибина промерзання ґрунту досягає 90 см.

Переважаючим напрямом вітру в зимовий період являються східні вітри, а в літній - північні. Середньорічна швидкість вітру складає 2,4 м/сек., взимку збільшується до 2,9 м/сек., влітку зменшується до 2,0 м/сек. Максимальна швидкість вітру (можлива): 17 м/с - кожний рік; 21-22 м/с - один раз в 5-10 років; 23-24 м/с - один раз в 15-20 років.

Вологість повітря в середньому за рік складає 74%. В теплий період року (квітень - жовтень) спостерігаються дні з відносною вологістю (68% і нижче). З листопада по березень спостерігаються дні з відносною вологістю 85% і більше. В цей період створюються дискомфортні умови.

Кількість опадів в місті за рік складає 642 мм. Максимальна висота снігового покриву може складати 75 см. Кількість днів з стійким сніговим покривом складає 95 днів.

Проблема зміни клімату у масштабах десятиків років і більше набула важливого наукового і прикладного значення. Потепління в наш час - не лише природний процес, бо відбувається у 10 разів швидше, ніж будь-коли. Все частіше науковці вживають термін "кліматична криза" замість "зміни клімату", щоб підкреслити серйозність цієї проблеми та потребу її вирішувати

вже зараз. Кліматична криза - це надмірно стрімка зміна клімату "через" підвищення глобальної середньої температури.

В наш час, як свідчать експерти Всесвітньої метеорологічної організації (ВМО), на природні зміни і коливання клімату впливає антропогенна складова, яка обумовлюється розвитком науково - технічного прогресу.

Згідно зі спостереженнями, середня глобальна температура на Землі вже зросла на 0,95 °C з 1880 року. Середня швидкість підвищення глобальної температури до 1970 р. складала 0,05°C/10 років. В останні десятиліття вона подвоїлась. В цей час спостерігається (значна зміна одного з основних глобальних кліматоутворюючих факторів - склад атмосферного повітря, відбулося збільшення у селях вуглекислого газу на 25-30 %, метану - в два рази, окису азоту - на 10 % та інших домішок, які утворюють парниковий ефект.

Основними негативними наслідками зміни клімату є:

так звані «хвилі тепла», які фіксують науковці протягом останніх десятиліть, - вони стають більш розповсюдженими у світі, тривають довше і стають більш екстремальними. збільшення посух та пилові бурі. Посушлива погода загрожує не лише лісовими пожежами, а й пиловими бурями. Коли сильний вітер розносить пил з розораних відкритих ділянок, він підіймає вгору суху землю та переносить її на десятки кілометрів. В результаті знижується родючість земель, а місцеві жителі страждають від респіраторних захворювань та поганої видимості на дорогах через пил та пісок;

зміни в опадах - підвищення температури збільшує випаровування та спричиняє перерозподіл вологи. Як наслідок, в одних регіонах випаровується надмірна кількість вологи та посилюється посуха. В інших регіонах ця волога конденсується, і там частішають зливи та шторми, що викликає ризики затоплення;

за останні 30 років середня річна температура в Україні вже зросла на 1 °C. Період від кінця 20-го століття і до сьогодні є найтеплішим за всю історію погодних спостережень в Україні (починаючи з 1890-х років). Усі сезони в Україні стали теплішими. Причому влітку зростає максимальна температура, тобто у цей сезон стає спекотніше, а взимку - тепліше. При підвищенні середньої глобальної температури, частішими будуть екстремально. Високі температури, екстремально низькі - рідше. Хвилі тепла будуть тривалішими та частішими;

За даними Центральної геофізичної обсерваторії імені Бориса Срезневського середня річна температура повітря в Київській області у 2020 році становить +10,5 °C, тоді як кліматична норма становить +7,4 °C тепла. Абсолютний максимум повітря +35,7 °C зафіксовано на станції Яготин, абсолютний мінімум повітря - (мінус) 10,7°C зафіксовано на станції Яготин.

Середня річна кількість опадів у 2020 році становила 542 мм, тоді як кліматична норма становить 586 міліметрів. Максимальна річна кількість

опадів 657 мм була зафіксована на метеостанції Тетерів, максимальна кількість опадів за добу 62.6 мм була зафіксована на метеостанції Біла Церква.

Наведені дані свідчать про те, що зміну клімату в останні роки можна спостерігати також і на території Київської області. Як наслідок, посилилися посухи, змінилася водність річок та озер, з'явилися не характерні для Київської області екстремальні погодні явища.

Викиди парникових газів від стаціонарних джерел викидів у Київській області у 2020 році становили: вуглецю діоксид - 3,7 млн.т. (що складає 76,9 % відповідно до 2019 року); азоту (1) оксид - 114,5 т (що складає 62,2 % відповідно до 2019 року); метану - 104533 т (що складає 126,6 % відповідно до 2019 року).

Кліматичні зміни відбулися і по сезонах року. Весна, як правило, настає на 2 тижні раніше, ніж звичайно, тривалість її в середньому також збільшилася, але наростання тепла на її початку відбувається повільно, часто повертаються холоди та інтенсивні снігопади. За нею іде у більшості випадків жарке, з меншою за норму кількістю опадів літо. Однак у літній період збільшилася кількість меридіональних вторгнень холодного арктичного повітря, що спричиняє зростання інтенсивності таких явищ погоди, як шквали, сильні зливи, град. Але зважаючи на те, що ці явища носять, як правило, локальний характер, то часто метеостанціями не реєструються, або реєструються меншої інтенсивності, ніж в центральній частині цього явища. Потім приходить довга і, зазвичай, доволі тепла осінь. Далі настає коротша ніж раніше, дуже нестійка, як правило, тепліша за норму, з частими відлигами і різкими коливаннями температури повітря зима. На загальному підвищеному температурному фоні зими з температурами повітря близькими або дещо нижчими за норму вже сприймаються людьми, як щось надзвичайне. За багаторічними даними у регіоні спостерігається дуже широкий спектр небезпечних гідрометеорологічних явищ (НЯ) та стихійних метеорологічних явищ.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України 6 грудня 2017 № 878-р затверджено «План заходів щодо виконання Концепції реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року», одним з пунктів якого є схвалення Стратегії адаптації до зміни клімату України на період до 2030 року.

На виконання Монреальського протоколу щодо обмеження використання озоноруйнівних речовин (надалі - ОРР), підписаного Україною у вересні 1987 року, постановою Кабінету Міністрів України № 256 від 04.03.2004 затверджено Програму припинення виробництва та використання озоноруйнівних речовин на 2004-2030 роки. Програмою передбачена поступова заміна холодильного (та іншого) обладнання в сервісному обслуговуванні, де найбільше використовується ОРР.

Скорочення споживання природного газу через заміщення регіональними видами твердого палива та впровадження новітніх енергоефективних технологій спалювання палива та заходів з підвищення енергозбереження у сучасних умовах є необхідний та пріоритетний напрямок розвитку України. Пріоритетність напрямків, пов'язаних з використанням регіональних видів твердого палива, енергозбереженням та енергоефективністю, в першу чергу, обумовлено економічними факторами, але кінцевим результатом їх впровадження буде ефективне скорочення викидів парникових газів. Політику адаптації та впровадження заходів скорочення антропогенних викидів парникових газів та збільшення їх поглинання необхідно здійснювати в наступних напрямках:

- розвиток дослідницьких програм;

- розвиток мереж спостереження;

- створення сприятливих умов для застосування чистих технологій в галузі електрики, опалення, транспорту.

Ключовим елементом в дослідженнях з питань зміни клімату є розробка інвентаризації парникових газів (далі - ПГ), яка визначає якісно та кількісно головні джерела та поглиначі ПГ. Цей елемент важливий у зв'язку з тим, що він є основою для наступного розвитку та уточнення методики оцінки джерел та поглиначів ПГ, а також забезпечує єдиний та безперервний механізм, який дозволяє всім країнам, що підписали Рамкову Конвенцію про зміну клімату, оцінювати викиди ПГ та їх відносний внесок до глобальної зміни клімату. Більш того, постійно поновлюваний кадастр на національному та міжнародному рівнях є основою для оцінки рентабельності та можливості проведення заходів щодо пом'якшення антропогенного впливу на клімат. Оцінки викидів з джерел та абсорбції поглиначами ПГ в Україні розраховано з допомогою Методичних вказівок по складанню кадастрів ПГ, розроблених Міжурядовою групою експертів по зміні клімату з тим, щоб результати досліджень були порівнюваними як по секторах, так і по країнах. Україна в цілому дотримувалась цих Методичних вказівок, за виключенням тих секторів, де були необхідні більш детальні дані або методики обчислень для головних джерел викидів.

При розробленні національної системи інвентаризації викидів парникових газів розглядались такі п'ять категорій джерел та поглиначів ПГ:

- енергетичні системи (включаючи транспорт), промислові процеси, сільське господарство, лісове господарство та землекористування, відходи. В Україні в умовах нестабільної економіки та загостреної екологічної ситуації зміна клімату може мати серйозні наслідки. Результати наукових досліджень, проведених в останні роки, свідчать про те, що зміна клімату в Україні помітно впливає на сільське та лісове господарство, водні та прибережні ресурси. Висока вірогідність суттєвої зміни врожайності сільськогосподарських культур. У процесі потепління клімату на території України ймовірно буде

проходити трансформація типів лісу, його видового складу, продуктивності та стабільності. У зв'язку з викладеним вище в найближчий час необхідно:

прийняти заходи щодо оптимізації існуючої системи управління водними ресурсами;

-передбачити альтернативні шляхи покриття пікових навантажень в енергосистемі у

зв'язку з можливим зниженням виробництва електроенергії каскадом Дніпровських ГЕС;

розробити Національну програму розвитку сільського господарства України, яка буде включати пакет політичних, економічних та технічних заходів, комплексне здійснення яких дозволить запобігти негативним наслідкам зміни клімату для сільськогосподарського виробництва;

розробити Національну програму берегозахисних заходів, що враховує найбільш несприятливі сценарії підвищення рівня моря;

сприяти впровадженню технологічних, адміністративних, фінансових заходів для підтримки ведення лісового господарства в умовах клімату, що змінюється. Для вирішення проблем зменшення викидів ПГ та адаптації екосистем до зміни клімату, в першу чергу, необхідно вивчати, контролювати та прогнозувати ці зміни на майбутнє. Необхідно проводити глибокі системні дослідження та поширювати інформацію серед населення з метою ознайомлення з проблемою глобальної зміни клімату.

Озоновий шар — це повітряний шар у верхніх шарах атмосфери (стратосфері), що складається з особливої форми кисню — озону. Молекула озону складається з трьох атомів кисню. Озоновий шар починається на висотах близько 8 км над полюсами (чи 17 км над екватором) і сягає висоти приблизно 50 км. Однак щільність озону дуже низька, і якщо стиснути його до щільності, яку має повітря біля поверхні Землі, то товщина озонового шару не перевищить 3,5 мм. Озон утворюється, коли сонячне ультрафіолетове випромінювання бомбардує молекули кисню. Оскільки озоновий шар поглинає ультрафіолетове випромінювання, то його руйнування призведе до більш високих рівнів ультрафіолетового випромінювання на поверхні Землі. Це, у свою чергу, викличе збільшення випадків захворювання на гак шкіри. Іншим наслідком підвищеного рівня ультрафіолетового випромінювання стане розігрівання поверхні землі, а отже, зміна температурного режиму, режиму вітрів і дощів і підвищення рівня моря. Слід зазначити, що Україна, як Сторона Монреальського протоколу, на сьогоднішній день, повністю дотримується взятих на себе зобов'язань щодо обсягів імпорту/експорту та виробництва озоноруйнівних речовин, проводить державну політику та вживає заходів, спрямованих на скорочення негативного антропогенного впливу на озоновий шар. Міністерство екології вживає всіх можливих заходів для налагодження ефективної роботи системи ліцензування, квотування імпорту та експорту, а також в цілому контролю за обігом озоноруйнівних

речовин. У цьому напрямку Міністерство екології та природних ресурсів України налагоджує міжвідомчий обмін інформацією з Міністерством економічного розвитку та торгівлі в ході ліцензування експорту та імпорту озоноруйнівних речовин - відповідні накази вже надані для державної реєстрації до Міністерства юстиції України. Це дозволить, з одного боку, дотримуватись міжнародних вимог, з іншого - максимально спростити процедуру погодження отримання відповідних ліцензій для бізнесу. Також Мінприроди розроблений Порядок квотування та Порядок погодження експорту та імпорту товарів, що містять озоноруйнівних речовин. Разом з тим слід зазначити, що підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, яка містить цілий блок екологічних питань, продемонструвало прагнення нашої держави до високих стандартів у галузі охорони навколишнього середовища, підтвердило готовність України зробити свій позитивний внесок у збереження клімату та озонового шару. З метою забезпечення реалізації державної політики з питань здійснення управління та регулювання у сфері охорони озонового шару на виконання міжнародних зобов'язань України взятих після ратифікації Монреальського протоколу про речовини, що руйнують озоновий шар та поправок до нього, а також з метою адаптації національного законодавства у сфері поводження із озоноруйнівними речовинами до законодавства Європейського Союзу Міністерством екології та природних ресурсів України розроблено та подано на розгляд Уряду проект Закону України «Про охорону озонового шару», в якому імплементовано положення Регламенту ЄС про речовини, що руйнують озоновий шар. Основними завданнями законодавства про охорону озонового шару є:

- правове, економічне, організаційне і технічне забезпечення виконання Віденської конвенції про охорону озонового шару, Монреальського протоколу про речовини, що руйнують озоновий шар й інших міжнародних договорів України по охороні озонового шару;

- введення обмежень і заборон на поводження із озоноруйнівними речовинами та продукцією чи обладнанням, що їх містять або можуть містити;

- здійснення моніторингу стану озонового шару;

- введення системи розподілу обсягу розрахункового рівня озоноруйнівних речовин та надання дозволів суб'єктам господарювання, які займаються переміщенням через митну територію України озоноруйнівних речовин та продукції чи обладнання, що їх містять або листів про відсутність озоноруйнівних речовин у разі відсутності озоноруйнівних речовин у продукції чи товарах;

- введення системи контролю за діяльністю в галузі поводження з озоноруйнівними речовинами та продукцією чи обладнанням, що містять або можуть містити озоноруйнівні речовини;

забезпечення міжнародного співробітництва з метою обміну інформацією, розробки і реалізації заходів, спрямованих на охорону озонового шару;

забезпечення доступу до інформації у сфері поводження з озоноруйнівними речовинами. Варто зазначити, що зменшення наслідків, сповільнення темпів розповсюдження, розвитку, а також вирішення екологічних проблем лежить на плечах не лише світових організацій, союзів країн, окремих держав, а й на кожному з нас. Ми повинні виховувати у собі екологічну культуру, щоб жити у гарному, безпечному світі та залишити його таким своїм нащадкам.

Національна система оцінки антропогенних викидів та абсорбції парникових газів (далі Національна система) - це система організаційно-технічних заходів щодо спостереження, збирання, оброблення, передачі і збереження інформації, необхідної для оцінки антропогенних викидів та абсорбції парникових газів. Національна система охоплює всі види діяльності, які призводять (можуть призвести) до антропогенних викидів парникових газів в атмосферне повітря із джерел (підприємства, цехи, агрегати, установки, транспортні засоби тощо), а також ті, що пов'язані з абсорбцією парникових газів. Національна система передбачає:

оцінку даних про антропогенні викиди та поглинання парникових газів;
підготовку щорічного національного кадастру антропогенних викидів та поглинання парникових газів і національного повідомлення з питань зміни клімату, відповідно до вимог Кіотського протоколу;

планування та проведення суб'єктами господарювання щорічної інвентаризації антропогенних викидів та поглинання парникових газів;

складання щорічного національного кадастру антропогенних викидів та поглинання парникових газів і контроль за його якістю;

забезпечення архівного зберігання інформації щорічного національного кадастру антропогенних викидів та поглинання парникових газів і матеріалів до нього.

Порядок функціонування національної системи оцінки антропогенних викидів та поглинання парникових газів визначено Кабінетом Міністрів України. Забезпечення функціонування національної системи оцінки антропогенних викидів та абсорбції парникових газів покладається на Міністерство екології та природних ресурсів України (далі - Мінприроди).

Мінприроди здійснює наступну діяльність:

запитує у міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, підприємств, установ та організацій усіх форм власності інформацію, необхідну для оцінки антропогенних викидів та абсорбції парникових газів;

розробляє із залученням зацікавлених центральних і місцевих органів виконавчої влади, суб'єктів господарювання та затверджує план проведення інвентаризації;

у разі потреби уточнює коефіцієнти антропогенних викидів та абсорбції парникових газів;

розміщує національний кадастр антропогенних викидів та абсорбції парникових газів на своєму веб-сайті для інформування громадськості та обговорення;

подає Секретаріатові Рамкової конвенції ООН про зміну клімату за погодженням з Міністром екології та природних ресурсів України відповідно до методичних рекомендацій із звітності, прийнятих конференціями Сторін Конвенції, національний кадастр антропогенних викидів та абсорбції парникових газів з включенням до нього даних за кожен рік починаючи з 1990 року як базового та здійснює його супроводження;

забезпечує архівне зберігання інформації національного кадастру антропогенних викидів та абсорбції парникових газів і матеріалів до нього.

Середньомісячні значення потужності еквівалентної дози радіаційного опромінення за даними автоматизованих постів спостереження за станом забруднення атмосферного повітря у 2021 році знаходились в межах 0,11-0,13 мкЗв/год.

За даними спостережень Центральної геофізичної обсерваторії імені Срезневського, ПЕД гамма-випромінення на більшій частині території області знаходилися в межах рівнів, обумовлених випромінюванням природних радіонуклідів та космічним випромінюванням природних радіонуклідів та космічним випромінюванням і складала 6-20 мкР/год., в середньому 11 мкР/год.

Департаментом екології та природних ресурсів Київської обласної державної адміністрації проводиться моніторинг стану атмосферного повітря за допомогою стаціонарних постів в межах Київської області.

З метою розширення мережі стаціонарних постів автоматизованої системи моніторингу атмосферного повітря у звітному році запрацювало обладнання 3-х стаціонарних постів вимірювання забруднення атмосферного повітря в містах Бровари, Біла Церква та с. Підгірці. Дані заходи реалізовувалися відповідно до Стратегії національної безпеки України, введених у дію рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 06.05.2015 «Про Стратегію національної безпеки України», затвердженим Указом Президента України № 287/2015 від 26.05.2015, де одним з пріоритетів забезпечення екологічної безпеки є створення ефективної системи моніторингу довкілля, а також на виконання доручення Кабінету Міністрів України № 41544/37/1 -13 від 17.10.2014 до листа Міністерства екології та природних ресурсів України від 06.10.2014 № 5/3-7/12140-14 щодо виконання заходів, визначених рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 25 квітня 2013 року «Про комплекс заходів щодо вдосконалення

проведення моніторингу довкілля та державного регулювання у сфері поводження з відходами в Україні», уведеного в дію Указом Президента України № 572 від 18.10.2013, де передбачається упровадження автоматизованого моніторингу довкілля та утворення регіональних центрів моніторингу довкілля.

Місце встановлення стаціонарних постів автоматизованої системи моніторингу атмосферного повітря визначалось з урахуванням кількості забруднюючих речовин, що утворюються від основних галузей виробництва, кількості автотранспорту, звернень громадян та розробленого Державною екологічною академією післядипломної освіти та управління Проекту .

В межах території ДПТ відсутні стаціонарні об'єкти, що чинять негативний вплив на стан атмосферного повітря.

Одним з головних завдань в питанні охорони атмосферного повітря на території ДПТ є розподілення транспортних потоків шляхом формування раціональної мережі вулиць, їх розширення, капітальний ремонт, озеленення, будівництво інженерних мереж, що будуть відводити поверхневі стічні води до локальних очисних споруд та виконання інших рішень, прийнятих у проекті детального плану території в розділі «Організація руху транспорту та пішоходів». Регулювання впливу на атмосферне повітря стаціонарних джерел викидів здійснюється шляхом виділення санітарно-захисних, охоронних зон та санітарних розривів.

Стан водних ресурсів

Відповідно до карти «Гідрогеологічне районування території України» територія громади належить до Дніпровсько-Донецького артезіанського басейну. Для водозабезпечення населених пунктів використовують підземні водоносні горизонти. Існуючі водозабірні свердловини обладнані на водоносний горизонт буцацьких відкладів з визначеними зонами санітарної охорони першого поясу для захищених водоносних горизонтів 30х30 м з типами огороження сіткою «рабиця» або бетонним парканом. Проби води зі свердловин, що використовуються населенням для задоволення господарсько-побутових потреб, за органолептичними показниками відповідають вимогам ДСанПіН 2.2.4-171-10 «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною».

Димерська громада розташована на правому березі р. Дніпро (Київське водосховище), яка згідно із класифікацією відноситься до великих річок, а також розташовано декілька водойм, а в північно-східній частині розміщені меліоративні землі внутрішньогосподарської зрошувальної системи. Інформація про розробку паспортів водних об'єктів (водойм) відсутня.

Водні ресурси є одним з життєво важливих компонентів гідросфери земної кулі та необхідною підвалиною соціально-економічного розвитку в цілому, задоволення основних потреб людей, діяльності у галузі виробництва

продовольства, збереження екосистем. Екологічно руйнівні моделі розвитку в багатьох країнах світу призвели до деградації водних ресурсів, що відбивається на обсязі наявних водних ресурсів та якості води. Тому виникає необхідність забезпечення оптимального використання вод, захисту ресурсів прісної води.

За запасами водних ресурсів область має достатньо поверхневих і підземних водних ресурсів: у маловодний рік 95% забезпеченості на 1 км тут припадає 996,5 тис. м³ загальних і 26,4 тис. м³ місцевих поверхневих водних ресурсів. Водозабезпеченість території і населення загальними водними ресурсами майже в 6-11 раз більші і місцевими в 1,2-2,2 рази менші, ніж у середньому по Україні. Забезпеченість місцевими поверхневими водними ресурсами на 1 жителя складає 0,18 тис.м³ води на рік.

Територія проектування знаходиться у гідрогеологічній області Дніпровського артезіанського басейну і добре забезпечене підземними водами. Відповідно до геологічної будови набули поширення наступні водоносні горизонти:

Водоносний горизонт алювіальних відкладів. Розвинутий у заплавах і над заплавних терасах річок, днищах балок. Водовміщуючі породи - мілко- і середньозернисті піски. Достатність води алювіальних і флювіогляціальних пісків характеризується максимальним значенням у долинах р. Дніпро і Десни. Дебіти свердловин змінюються від 0,5 до 11,0 л/сек. Живлення горизонту місцеве за рахунок атмосферних опадів. Основний базис дренажу - р. Дніпро та її притоки. Води прісні, помірно жорсткі, мінералізація - 0,5- 0,6 г/л, загальна жорсткість 2-9 мг-екв. За хімічним складом - гідро карбонатного типу. Відмічається підвищений вміст закисного заліза, кількість якого сягає 1-10 мг/л. В межах житлово-промислових агломерацій (присадибних ділянок сільських населених пунктів) відмічається підвищений вміст нітритів і азотистих сполук.

Глибина залягання водоносного горизонту - 10,0-30,0м. Потужність пісків складає 19,0-24,0м. Дебіти свердловин не перевищують 1-2 л/сек. при питомих дебітах 0,1-0,8 л/сек. Водоносний горизонт є умовно захищеним і гідравлічно пов'язаний з водоносним горизонтом четвертинних відкладів.

Водоносний горизонт бучаксько-канівський відкладів. Має повсюдне поширення. Представлений мілко- і тонкозернистими пісками у нижній частині розрізу, і крупнозернистими - в середній частині, глинистими і мілко зернистими - у верхній. Глибина залягання - 40,0-90,0м. Потужність пісків 19,0-28,0м. Напори під покрівлею складають 8-10м. Дебіт свердловин 10-15 м³/годину. Води прісні, мінералізація 0,1-0,8 г/дм³. За складом води гідрокарбонатного натрієво-магнієво-кальцієвого типу. Основне живлення - за рахунок атмосферних опадів. За геологічними умовами горизонт відноситься до захищених на території розповсюдження київських мергелів і незахищених там, де київські мергелі відсутні, та містить прісні підземні води, які

використовуються окремими невеликими (за об'ємом використання води) водокористувачами.

Водоносний комплекс у відкладах іваницької свити середньої і верхньої юри та загорівської, журавинської, буромської свит нижньої і верхньої крейди (сеноман- келовейський водоносний комплекс) має широке розповсюдження і залягає в інтервалі від 93,0-128,0м до 157,0-210,0м. В покрівлі горизонту залягають відносно водотривкі мергельно-крейдянні відклади верхньої крейди потужністю 18,0-26,0 м сумісно з товщею 40м київських мергелів, що забезпечує захищеність даного горизонту від вертикальної фільтрації забруднюючих речовин. Водовмісні породи представлені . пісками дрібно- і тонкозернистими, донизу середньо- і крупнозернистими, місцями гравелистими, із стяжіннями кременів, лінзами зкремнілих пісковиків та з прошарками алевритів. Глибина залягання водоносного комплексу від 82,0 до 154,0м. Потужність водовмісних порід - 29,0-40,0м. Води прісні, з мінералізацією 0,11-0,21 г/дм³, які використовуються для господарсько-питних потреб. За хімічним складом гідрокарбонатна, кальцієво-натрієва. Загальна жорсткість коливається в межах 2,7-5,0 мг- екв/дм³. Вміст мікро компонентів не перевищує граничнодопустимих норм.

Водоносний горизонт у відкладах орельської свити байоського ярусу представлений континентальними відкладами - пісками різнозернистими і пісковиками з лінзами глин. Потужність горизонту 20,0-34,0м. Глибина злягання 236,0-262,0м. Горизонт напірний. Статичний рівень в свердловинах у 2005 році становив 96,8м і напір над покрівлею складає 142,0м. За матеріалами випробовування одержано дебіт 60 м³/год або 16,7 л/с по кожній свердловині при зниженні від 20,0 до 40,0м. Живлення горизонту в умовах інтенсивної експлуатації відбувається по всій площі та за її межами шляхом низхідної фільтрації. Даний горизонт перекривається потужним регіональним водотривам, представленим витриманою за потужністю і літологічним складом 70-100 метровою товщею відкладів, складених глинами і алевролітами під лужної, ніжинської і ічнянської свит бат- келовею. Підстилається водоносний горизонт тріасовими відкладами, в яких формуються прісні води, що сукупно з водами байських відкладів використовуються для централізованого водопостачання міста. Даний водоносний горизонт за гідродинамічними і літологічними ознаками є захищеним. Води байських відкладів середньої юри гідрокарбонатно-хлоридні натрієво-кальцієві, з мінералізацією 0,2-0,6 г/дм³, на водозаборі міста - 0,2-0,3 г/дм³, рН - 7,4. Води прозорі, без запаху, прісні на смак.

Водоносні горизонти сеноман-келовейського та байського ярусів достатньо захищені і є основними джерелами для централізованого водопостачання міста.

Експлуатаційні запаси по діючих водозаборах правобережжя м. Києва і його околиць затверджувались за схемою у вигляді “Великих колодязів” (ВК).

Згідно з вимогами п.п. 6.2 ДБН А.3.1-5-2016 будівництво зовнішньої системи господарсько-питного та протипожежного водопроводу повинно бути передбачено на етапі підготовчих робіт будівництва об'єктів містобудування.

Категорія надійності системи водопостачання - II (ДБН В.2.5-74:2013). Елементи системи водопостачання II категорії, пошкодження яких порушує подавання води на пожежогасіння, відносяться до I категорії (кільцеві мережі з пожежними гідрантами, протипожежні резервуари, насосна станція пожежогасіння).

Об'єми води на господарсько-питне водопостачання території підприємства прийнято згідно з табл. А.1 ДБН 2.5-64:2012.

Основними джерелами забруднення водних об'єктів міста є поверхневі та комунальні стічні води. Вплив дифузних джерел забруднення на екологічний стан водних об'єктів в багатьох випадках перевищує вплив точкових джерел та є надзвичайно складним, багатоаспектним та різноплановим. Талі і дощові стічні води території населеного пункту, промислових майданчиків, можуть контролюватись лише у випадках їх каналізування та очищення.

Вплив природних та антропогенних чинників на здоров'я населення

Здоров'я населення є однією з основних умов соціального благополуччя й успішного економічного зростання, збільшення тривалості активного життя, поліпшення демографічної ситуації.

В структурі смертності населення Київської області щорічно традиційно перше місце належить хворобам системи кровообігу, друге місце - новоутворення. Область переживає глибоку демографічну кризу, яка проявляється у збереженні комбінованої структури причин смерті. В ній висока смертність від дегенеративних хвороб (серцево-судинні захворювання, злоякісні новоутворення) межує з високими рівнями смертності від екзогенних патологій (хвороб органів дихання, травлення, зовнішніх причин смерті).

На сьогодні доведено, що незадовільний стан довкілля, пандемія коронавірусу спричинена вірусом CoVісі-19, забруднення хімічними, фізичними та біологічними агентами повітря, ґрунту і води, дія інших негативних факторів навколишнього середовища на організм людини можуть бути причинами зростання захворюваності.

Вплив забруднюючих речовин на здоров'я людини

Забруднення атмосферного повітря за ступенем хімічної небезпеки для людини посідає перше місце. Це обумовлено, насамперед тим, що забруднюючі речовини з атмосферного повітря мають найширше розповсюдження та випадають у різні середовища.

Речовини, що забруднюють природне середовище, дуже різноманітні. Залежно від своєї природи, концентрації, часу дії на організм людини вони можуть викликати різні несприятливі наслідки. Короточасна дія невеликих концентрацій таких речовин може викликати запаморочення, нудоту, печіння в горлі, кашель. Потрапляння до організму людини великих концентрацій токсичних речовин може привести до втрати свідомості, гострого отруєння і навіть смерті. Прикладом подібної дії можуть бути смоги, що утворюються у великих містах в безвітряну погоду, або аварійні викиди токсичних речовин промисловими підприємствами в атмосферне повітря.

Реакції організму на забруднення залежать від індивідуальних особливостей: віку, статі, стану здоров'я. Як правило, більш уразливі діти, хворі та люди похилого віку. При систематичному або періодичному надходженні в організм порівняно невеликих кількостей токсичних речовин відбувається хронічне отруєння. Ознаками хронічного отруєння є порушення нормальної поведінки, звичок, а також нейропсихічного відхилення: швидке стомлення або відчуття постійної втоми, сонливість або, навпаки, безсоння, апатія, ослаблення уваги, неуважність, забудькуватість, сильні коливання настрою. При хронічному отруєнні одні і ті ж речовини у різних людей можуть викликати різні ураження нирок, кровотворних органів, нервової системи, печінки.

Забруднене повітря негативно впливає переважно на дихальні шляхи, викликаючи бронхіт, емфізему, астму. Шкідливі речовини, що містяться в атмосфері, впливають на людський організм також і при контакті з поверхнею шкіри або слизистою оболонкою. Разом з органами дихання забруднювачі вражають органи зору і нюху, а впливаючи на слизисту оболонку гортані, можуть викликати спазми голосових зв'язок.

Якість питної води та її вплив на здоров'я населення

Наявність високоякісної питної води в кількості, що задовольняє основні потреби людини, є однією з умов зміцнення здоров'я людей. Питна вода та її якість істотно впливають на всі фізіологічні та біохімічні процеси, що відбуваються в організмі людини, на стан її здоров'я. Питна вода, що не відповідає нормативним вимогам несе загрозу виникнення серед населення інфекційних захворювань, злоякісних новоутворень, захворювань ендокринної та інших систем організму.

У відповідності до вимог ДСанПіНу 2.2.4-171-10 «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною» питна вода повинна відповідати таким гігієнічним вимогам: бути безпечною в епідемічному та радіаційному відношенні, мати сприятливі органолептичні властивості та нешкідливий хімічний склад.

Проблема забезпечення якісною питною водою відноситься до числа соціально значущих, оскільки вода безпосередньо впливає на стан здоров'я

громадян і кардинально визначає ступінь екологічної та епідеміологічної безпеки.

Містобудівною документацією згідно з завданням на проектування передбачається згідно технічних умов. Забезпечення питною водою відбуватиметься за рахунок привозної бутильованої води.

Згідно з вимогами п.п. 6.2 ДБН А.3.1 -5-2016 будівництво зовнішньої системи господарсько-питного та протипожежного водопроводу повинно бути передбачено на етапі підготовчих робіт будівництва об'єктів містобудування.

Категорія надійності системи водопостачання - II (ДБН В.2.5-74:2013). Елементи системи водопостачання II категорії, пошкодження яких порушує подавання води на пожежогасіння, відносяться до I категорії (кільцеві мережі з пожежними гідрантами).

Полив зелених насаджень і твердих покриттів здійснюється окремою системою поливального водопроводу від технічної свердловини, яка розміщена в межах території проектування. Остаточного дане питання буде вирішено на подальших стадіях проектування (стадія «Проект» і «Робоча документація»).

Каналізаційні мережі та споруди.

Очисні споруди господарсько-побутових стоків заплановано по технології ЕКМА.

Колодязі та камери на мережах водопостачання та водовідведення передбачаються із збірних залізобетонних елементів.

Розмір санітарно-захисної зони від очисних споруд складе 15 м.

Розрахунок самопливних мереж виконується на подальших стадіях проектування (стадія «Проект» і «Робоча документація»).

Каналізування об'єктів слід проектувати відповідно до ДБН А.2.1 -1, ДБН А.2.2-1, ДБН А.2.2- 3, ДБН А.3.1-5, ДБН Б.1.1 -15, ДБН Б.2.4- 1, ДБН В.1.2 - 5, ДСТУ-Н Б В.2.5-68:2012, ДСТУ Б А.2.2-1 на основі наявної містобудівної документації, а також технічних умов, отриманих при розробленні завдання на проектування, даних паспортизації існуючих мереж, споруд та їх елементів.

При проектуванні необхідно розглядати доцільність кооперування систем каналізації об'єктів незалежно від їх відомчої належності, а також урахувати технічну, економічну і санітарну оцінки існуючих споруд, ДБН В.2.5-75:2013 передбачати можливість їх використання та інтенсифікацію їх роботи.

Також слід ув'язувати місця розміщення випусків стічних вод по відношенню до майданчиків розташування водозабірних споруд питного водопостачання (з урахуванням їх зон санітарної охорони).

Проекти каналізації об'єктів необхідно розробляти, як правило, одночасно із проектами водопостачання з обов'язковим аналізом балансу водоспоживання та відведення стічних вод. При цьому необхідно розглядати

можливість використання очищених стічних і дощових вод для виробничого водопостачання, підґрунтового зрошення сільгоспугідь та зелених насаджень.

Скидання поверхневих вод у непроточні водойми у місцях, відведених для пляжів, у замкнуті лощини, які схильні до заболочування, у розмивні яри, якщо не нових об'єктів природно-заповідного фонду на території що підлягає під розробку детального плану не передбачається.

Поводження з відходами

Однією із найважливіших екологічних проблем в Київській області є утворення та накопичення твердих побутових відходів (далі-ТПВ). Санітарна очистка територій населених пунктів від ТПВ є зараз одним із найважливіших елементів їх життєзабезпечення і водночас однією із найскладніших проблем. На даний час поведження з ТПВ ґрунтується на технологіях низького рівня і орієнтоване на захоронення. Щорічно в Київській області утворюються близько 3,49 млн. м твердих побутових відходів, які в повному обсязі потрапляють на полігони та несанкціоновані сміттєзвалища.

Утворення відходів з року в рік зростає, значна частка яких видалається на полігони та сміттєзвалища, що експлуатуються неналежним чином, внаслідок чого створюють негативний вплив на навколишнє природне середовище та здоров'я людей. Проблеми твердих побутових відходів частково вирішуються в містах, однак стають досить актуальними для сільської місцевості. У сільських населених пунктах майже не проводиться організований вивіз ТПВ, в більшості населених пунктів відсутні програми поведження з твердими побутовими відходами та схеми санітарної очистки населених пунктів, не ведуться реєстри об'єктів утворення, оброблення та утилізації відходів і місць їх видалення, все це призводить до утворення стихійних сміттєзвалищ та погіршує санітарний стан населених пунктів.

Відповідно до вимог Директив ЄС по поводженню з відходами необхідно здійснювати заходи по зменшенню обсягів відходів, що підлягають захороненню на полігоні, не менше 50% паперу, скла, металу, пластмаси з побутових відходів піддавати вторинній переробці або повторному використанню.

Нині Київською обласною державною адміністрацією впроваджується Концепція впровадження сучасної системи поведження з побутовими відходами, яка визначає базові підходи щодо реформування самої структури управління усіма процесами поведження з відходами. Дані підходи спрямовані на вибір оптимальних шляхів реорганізації обліку, збору, транспортування, переробки та утилізації відходів; створення інвестиційного проекту щодо організації сортування відходів, переробки ТПВ та утилізації ресурсоцінних відходів.

Проектом передбачено що, сухе побутове сміття, тверді відходи та сміття збирається у сміттєзбірники.

На території проектування передбачається підземні майданчики для встановлення 3 (трьох) контейнерів для сміття з північного боку ділянки проектування. Проектом пропонується передбачити окремі контейнери для відходів, що дасть можливість зменшити навантаження на існуюче звалище шляхом вилучення за призначенням вторинних матеріалів з подальшою їх переробкою за відповідними технологіями на спеціалізованих підприємствах.

Місце для періодичного вивезення сміття, твердих побутових відходів погоджується замовником з Вишгородським управлінням ГУ Державної санітарно-епідеміологічної служби у Київській області.

Ймовірний майбутній розвиток, якщо проект детального плану не буде затверджений.

Накопичення обсягів відходів без належного їх утримання у місцях видалення відходів, відсутність дієвої системи вилучення вторинних ресурсів та сучасного підприємства з переробки ТПВ, утворення стихійних смітників створює ризики негативного впливу на здоров'я населення. Розвиток системи поводження з відходами є одним з пріоритетних завдань органів у сфері охорони навколишнього природного середовища. В згаданій сфері розроблені програми державного та місцевого рівня, очікується, що їх реалізація забезпечить досягнення екологічних стандартів у сфері поводження з відходами на місцевому рівні.

Об'єкти природно-заповідного фонду, формування екомережі.

Природно-заповідний фонд становлять ділянки суші і водного простору, природні комплекси та об'єкти яких мають особливу природоохоронну, наукову, естетичну, рекреаційну та іншу цінність і виділені з метою збереження природної різноманітності ландшафтів, генофонду тваринного і рослинного світу, підтримання загального екологічного балансу та забезпечення фонового моніторингу навколишнього природного середовища. У зв'язку з цим законодавством України природно-заповідний фонд охороняється як національне надбання, щодо якого встановлюється особливий режим охорони, відтворення і використання. Україна розглядає цей фонд як складову частину світової системи природних територій та об'єктів, що перебувають під особливою охороною. Закон України «Про природно-заповідний фонд України» визначає правові основи організації, охорони, ефективного використання природно-заповідного фонду України, відтворення його природних комплексів та об'єктів.

На території яка розробляється детальним планом об'єкти природно-заповідного фонду відсутні.

Характеристика земельних ресурсів та стан ґрунтів

Земля має важливе значення для життя і виробничої діяльності людини, оскільки є основним засобом виробництва в сільському господарстві та універсальним природним нейтралізатором різних хімічних речовин. Ось чому раціональне використання, збереження, підвищення родючості ґрунтів та охорона їх від негативного впливу антропогенних та природних факторів - неодмінна умова нарощування продовольчого потенціалу громади.

Ґрунти є складовою частиною будь-яких наземних екосистем і учасником усіх процесів трансформації та міграції речовин, що відбуваються в біосфері і зумовлюють функціонування екосистем. У зв'язку з інтенсивними ерозійними процесами спостерігається комплекс факторів деградації, таких як: зниження вмісту гумусу, декальцинація, забруднення хімічними речовинами, тощо.

Ґрунтовий покрив території не відзначається особливою строкатістю. Домінуючі ґрунти - дерново-середньопідзолисті супіщані, а також дерново-середньопідзолисті глеюваті супіщані у комплексі з дерново-слабопідзолистими пілуватопіщаними та супіщаними. Ці різності ґрунтів найбільш характерні для моренно-зандрової рівнини.

Торфувато-болотні, торфово-болотні, а також низинні торфовища мають розповсюдження, головним чином на меліоративних. Також ці типи ґрунтів зустрічаються у західній та північно-західній частинах території поблизу річки та у численних пониженнях рельєфу (болотні ділянки). Для меліоративних ділянок також характерні лучні та дернові глейові супіщані, а також - дернові оглеєні піщані ґрунти, що зустрічаються, головним чином, у комплексі з торфово-болотними ґрунтами. На ділянках переходу моренно-зандрової рівнини до надзаплавних терас мають розповсюдження дерново-слабопідзолисті глеюваті піщані та супіщані ґрунти. Але вони зустрічаються лише на півночі - у місцевості, якої не торкнулись меліоративні роботи.

Отже, на території проектування поширені наступні ґрунти: дерново-середньопідзолисті супіщані, дерново-середньопідзолисті глеюваті супіщані, торфово- та торфувато-болотні, торфовища низинні, лучні глейові, дернові супіщані та піщані різного ступеня огненності, дерново-слабопідзолисті піщані та супіщані глеюваті..

Родючість дерново-середньопідзолистих ґрунтів порівняно низька. Ґрунтовий розчин має слабокислу реакцію. На орних землях вміст гумусу становить 0,62 - 1,18 %, на лісових ділянках - 1.56 %. Взагалі, у районі досліджень кращі фізико-хімічні властивості мають ґрунти лісових ділянок, ніж сільськогосподарських, що говорить про досить виснажливу експлуатацію ґрунтів в межах агроландшафтів.

Основними антропогенними факторами, що впливають на стан земель та довкілля, є сільське господарство, промисловість, транспорт, енергетика та ін.

Погіршення стану земель також відбувається через несприятливий вплив автомобільного транспорту на навколишнє середовище.

За агроґрунтовим районуванням України територія проєктування входить до Поліської ґрунтово-кліматичної зони. Згідно з картою ґрунтів Київської області на території населеного пункту переважають дерново-підзолисті типи ґрунтів. Спеціальних робіт по геохімічній зйомці ґрунтів території проєктування не виконувалось. Регулярне спостереження за санітарним станом ґрунтів не проводиться. Разом з тим спостерігається відсутність ефективного ґрунтово-агрохімічного та ґрунтовоагроекологічного моніторингу стану ґрунтів. В межах громади наявні місця захоронення тварин (худобомогильники, біотермічні ями), несанкціоновані сміттєзвалища. Вплив на земельні ресурси відбувається внаслідок функціонування матеріальних об'єктів виробництва: об'єкти сільського господарства, а також підприємства в галузях промисловості, транспорту та комунально-складського господарства, кладовищ традиційного поховання, утворення стічних вод, їх очистка на КОС тощо.

Серед причин погіршення екологічного стану земельних ресурсів за останні роки можна виокремити активізацію процесів заболочення та підтоплення території, а також зсуви ґрунтів. Підтоплення територій обумовлює замулення поверхневих водних об'єктів, знищення озелених територій у басейнах, засипання балок і ярів. Підтоплення призводить до погіршення санітарних умов проживання людей, збільшення захворюваності, забруднення води та ґрунтів, заболочення значних ділянок цінних земельних ресурсів.

Варто зауважити, що забруднені ґрунти є вторинним джерелом забруднення підземних та поверхневих вод, а також атмосферного повітря через незадовільний стан покриття вулиць, недостатню кількість зелених насаджень.

Доцільно звернути увагу на статтю 84 Земельного Кодексу України відповідно до якої власники землі і землекористувачі, в тому числі орендарі, зобов'язані здійснювати захист земель від забруднення відходами виробництва, хімічними і радіоактивними речовинами, тому безперечно доцільним буде запровадження постійно-періодичного моніторингу ґрунтів шляхом відбору певної кількості проб ґрунту та зразків фітоценозів для подальшого аналізу.

Стан довкілля обумовлюється впливом на нього усіх суб'єктів природокористування. Першочергова увага до охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки життєдіяльності населення - невід'ємна умова сталого розвитку регіону.

Оскільки природні ресурси є основою життєдіяльності населення та економіки держави, саме тому їх збереження, відтворення та невиснажливе використання має здійснюватися як з боку держави, так і з боку громадськості.

В основу формування державної екологічної політики покладено принцип, згідно з яким екологічна безпека є складовою національної безпеки. Мета природоохоронної діяльності полягає в досягненні оптимального балансу між шкідливими для довкілля наслідками, що супроводжують розвиток суспільства, і можливостями природних ресурсів до самовідтворення.

Ймовірний майбутній розвиток, якщо проект детального плану не буде затверджений

Якщо не будуть запроваджені новітні очисні технології, перехід на альтернативні види палива, ремонт автодоріг, прокладання інженерних споруд буде відбуватися подальше забруднення ґрунтів, разом з цим можливе і забруднення підземних вод. Для уникнення цього рекомендовано запровадження очисних фільтрів будівництво дощової каналізації, ремонт автодоріг, перехід на екологічно безпечні види палива тощо.

Стан атмосферного повітря

Атмосферне повітря є одним з основних життєво важливих елементів навколишнього природного середовища. Як природний об'єкт воно являє собою природну суміш газів, що знаходиться за межами жилих, виробничих та інших приміщень. Критерієм розподілу атмосферного повітря як природного об'єкта є природний, непорушний зв'язок повітря з довкіллям. Правові і організаційні основи та екологічні вимоги в галузі охорони атмосферного повітря визначає Закон України «Про охорону атмосферного повітря».

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря

Викиди основних забруднюючих речовин та діоксиду вуглецю в атмосферне повітря Київської області у 2022 році від стаціонарних джерел склали 81,3 тис.т. Кількість викидів забруднюючих речовин від стаціонарних джерел збільшилась у порівнянні з 2021 роком на понад 34,9 тис.т., що становить 72,5 %. Збільшення обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел пов'язане із зростанням кількості виданих суб'єктам господарювання дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Динаміка обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря

Показники	2019 рік	2020 рік	2021 рік
Загальна кількість (одиниць) дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря, виданих у поточному році суб'єкту господарювання	517	572	611
Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у розрахунку на км ² , т	3,5	1,7	3,0
Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел у розрахунку на одну особу, кг	56,7	27,5	47,0

Моніторинг забруднення атмосферного повітря в Київській області проводився Департаментом екології та природних ресурсів Київської обласної державної адміністрації за допомогою автоматизованих постів, що встановлені у містах Васильків, Богуслав, Вишгород та Бориспіль. Визначався вміст домішок (діоксид сірки, оксид вуглецю, діоксид азоту). Оцінка стану забруднення атмосферного повітря проводилась шляхом порівняння з відповідними гранично допустимими концентраціями (ГДК) речовин.

За даними автоматизованої системи моніторингу атмосферного повітря, середньорічні концентрації домішок, що визначались, не перевищували середньодобову гранично допустиму концентрацію (ГДКс.д.).

Автотранспорт, як і раніше є найбільшим забруднювачем атмосферного повітря Київської області. Основні причини цього - застарілі конструкції двигунів, використовуване паливо (бензин, а не газ чи інші, менш токсичні речовини) та погана організація руху. У відпрацьованих газах, що їх викидають автомобілі, виявлено близько 100 різних шкідливих речовин, серед яких особливу небезпеку становлять бенз(а)пірен, оксиди азоту, свинець, ртуть, альдегіди, оксиди вуглецю й сірки, сажа, вуглеводні.

Великий обсяг викидів від автотранспорту пояснюється, насамперед, збільшенням кількості приватного автотранспорту, експлуатацією технічно-застарілого автомобільного парку, використанням палива низької якості, аварійним станом доріг.

Стан радіаційного забруднення атмосферного повітря

Середньорічні значення потужності експозиційної дози (ПЕД) гамма-випромінювання по станціях спостережень і лабораторного контролю Київської області надає відділ радіаційно-екологічного контролю Центральної геофізичної обсерваторії імені Бориса Срезневського. Радіаційний фон практично на всій території області є сталим та знаходиться в межах доаварійних рівнів, обумовлених головним чином природними радіоактивними ізотопами та космічним випромінюванням.

Середнє значення ПЕД гамма-випромінення на території Київської області у 2022 році становило 12 мкР/год, тобто було у межах природного фону.

Тенденції зміни клімату

Глобальна зміна клімату - одна з найгостріших екологічних проблем, які стоять перед людством. Згідно прогнозів провідних міжнародних наукових центрів з дослідження клімату, протягом наступного століття температура підвищиться на 2-5 градусів за Цельсієм. Такі темпи глобального потепління спричинять серйозні кліматичні зміни і різні екосистеми опиняться під загрозою зникнення. Найбільш помітним наслідком зміни клімату буде не поступове потепління, а “надзвичайні ситуації” такі як сильні засухи, повені, шторми, урагани, надзвичайно спекотні дні, які відбуватимуться частіше.

Сьогодні можна з впевненістю сказати, що значні кліматичні зміни вже відбуваються. Серед наслідків зміни клімату відзначається подальше збільшення температури повітря та кількості екстремальних погодних умов. Крім того, дедалі частішими стають повені, причиною яких є короткочасні, але дуже інтенсивні зливи у літній період.

Найбільш характерними проявами змін клімату є аномальна спека, зміщення сезонів, підвищена кількість опадів, з якою не справляється зливово-каналізація в містах. Так, згідно з даними Центральної геофізичної лабораторії, середньорічна температура у Києві на 2,1 °С перевищила кліматичну норму. Загалом у 2022-му в Києві було зафіксовано 24 температурні рекорди, при чому всі в бік перевищення попередніх значень.

Також, це поява невластивих шкідників і хвороб рослин, що разом зі зміною погодних умов означає нові виклики для аграрного сектору області.

Варто зазначити, що значний вплив на навколишнє природне середовище, який в свою чергу призводить до зміни клімату є діяльність людини.

Суттєво покращило б ситуацію скорочення викидів парникових газів та поступовий перехід до споживання чистої енергії, тобто енергії вітру, сонця, води та землі (геотермальна енергія). Генерація енергії від відновлюваних джерел не супроводжується значними викидами небезпечних газів на відміну від викопного палива та атому.

Проблема глобального потепління клімату вже декілька десятиліть знаходиться в центрі уваги світової співдружності. Головною причиною збільшення парникового ефекту вважається посилення парникового ефекту, який визваний діяльністю людини. Міжнародна спільнота, усвідомлюючи небезпеку, яка пов'язана з постійним ростом викидів парникових газів, домовилася про підписання Рамкової Конвенції ООН про зміну клімату в 1992р. в Ріо-де-Жанейро на Конференції ООН по навколишньому природному

середовищу та розвитку. В якості механізму реалізації Конвенції в 1997 році був прийнятий Кіотський протокол.

Метою національної системи оцінки антропогенних викидів та абсорбції парникових газів є виконання вимог Кіотського протоколу до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату та рішень Конференції Сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, зокрема: оцінка даних про антропогенні викиди та абсорбцію парникових газів; підготовка і подання національного кадастру антропогенних викидів та абсорбції парникових газів і національного повідомлення з питань зміни клімату відповідно до Кіотського протоколу. Національна система охоплює всі види діяльності, які призводять (можуть призвести) до антропогенних викидів парникових газів в атмосферне повітря із джерел (підприємства, цехи, агрегати, установки, транспортні засоби тощо), а також ті, що пов'язані з абсорбцією парникових газів.

Флора та фауна

Київська область має досить різноманітний рослинний світ. На території області налічується 400 видів рослин та грибів, що підлягають особливій охороні та занесені до Зеленої та Червоної книг України, а також 30 видів рослин, що занесені до додатків до Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення (CITES).

Флора Київської області характеризується наявністю реліктів - видів рослин, характерних для більш ранніх геологічних епох, зокрема таких як: водяний горіх плаваючий, сальвінія, вовчі ягоди борові, багаторядник Брауна та загострений тощо. У зв'язку зі значним ступенем антропогенної трансформованості значна її частина рекомендована до включення до Червоного списку області, який нажаль досі не прийнятий.

Загальна кількість видів тварин на території Київської області, що занесені до Червоної книги України налічує 159 одиниць. Також налічується 12 видів амфібій та 9 (10) видів рептилій. Найбільш вразливими при збереженні слід вважати види, які знаходяться під охороною конвенцій та червоних списків природоохоронних організацій та червоних книг.

Відповідно до наявної інформації, на території Київської області зустрічається 281 видів птахів, з них 161 на гніздуванні, інші тільки під час міграцій, або зимівлі. До Червоної книги занесено - 28 видів птахів, які також охороняються Бернською Конвенцією.

Загальна кількість видів флори і фауни на території Київської області занесених до Бернської конвенції складає - 85 одиниць. Кількість видів тварин занесених до додатків Конвенції про мігруючих видів диких тварин (Боннська конвенція) на території Київської області налічує 28 одиниць.

Ймовірний майбутній розвиток, якщо проект детального плану не буде затверджений.

Якщо не будуть затверджені рішення детального плану, біорізноманіття території села Катюжанка залишиться на сталому рівні або буде продовжуватися спад чисельності різних видів флори та фауни через відсутність заходів по покращенню загального стану навколишнього природного середовища.

Ймовірний майбутній розвиток, якщо ДПТ не буде затверджений

Навколишнє середовище здатне змінювати свій поточний стан за рахунок впливу на нього тих чи інших факторів, в тому числі факторів антропогенного походження.

Різноманітність форм людської діяльності, які змінюють біотичні й абіотичні елементи природи, багато вчених об'єднують під загальною назвою антропогенні впливи, або антропогенні фактори.

До антропогенних факторів належать усі види створюваних технікою і безпосередньо людиною впливів, які пригнічують природу:

забруднення (внесення в середовище нехарактерних для нього нових фізичних, хімічних чи біологічних агентів або перевищення наявного природного рівня цих агентів);

технічні перетворення й руйнування природних систем ландшафтів (у процесі добування природних ресурсів, будівництва тощо);

вичерпання природних ресурсів (корисні копалини, вода, повітря та ін.);

глобальні кліматичні впливи (зміна клімату в зв'язку з діяльністю людини);

естетичні впливи (зміна природних форм, несприятливих для візуального та іншого сприймання).

У випадку, якщо документ державного планування «Детальний план території земельної ділянки, з кадастровим номером 3221883201:12:161:0114, площею 0,1776 га, яка розташована по вул. Київська, 62 в с. Катюжанка на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області» не буде затверджено, то суттєвих змін в поточному стані довкілля не прогнозується.

Без проведення відповідних інженерних заходів, інженерно-геологічні умови будівництва на території ділянки більш ймовірно залишиться на тому ж рівні, що і сьогодні. Виконання необхідних заходів та раціональне використання земельних ресурсів при освоєнні території є особливо важливим для досягнення цілей та забезпечення умов сталого соціально- економічного розвитку села.

Одним із позитивних факторів затвердження ДПТ є те, що на території орієнтовною площею 0,1776 га буде виконано благоустрій території, а саме, будуть влаштовані споруди для відведення поверхневих вод, дощової

каналізації, створені елементи благоустрою, буде забезпечено освітлення проходів, встановлено контейнери для сміття тощо.

Найголовнішим фактором є те, що за умови використання належним чином даної території призведе до збільшення робочих місць, зростання економіки регіону та розвитку інфраструктури.

Розділ 3. ХАРАКТЕРИСТИКА СТАНУ ДОВКІЛЛЯ, УМОВ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ ТА СТАНУ ЙОГО ЗДОРОВ'Я НА ТЕРИТОРІЯХ, ЯКІ ЙМОВІРНО ЗАЗНАЮТЬ ВПЛИВУ

Детальним планом запропоновано курс на збалансований та комплексний розвиток торгівельної галузі, що надасть змогу забезпечити економічне зростання і задоволення потреб населення з одночасним поліпшенням екологічного стану сільського середовища в цілому, а також раціональне використання всіх ресурсів, враховуючи фізико-географічні особливості та ресурсну базу, удосконалення соціальної, виробничої, транспортної, інженерної інфраструктури, поліпшення умов збереження та збагачення природних ландшафтів. Проектні рішення враховують будівництво нових об'єктів та інфраструктури. Виникнення негативного впливу, що, як наслідок, спричинить погіршення стану компонентів навколишнього природного середовища, умов життєдіяльності населення та стану його здоров'я після реалізації рішень детального плану не очікується та не прогнозується. Важливу роль в розвитку територій Димерської громади, зокрема с. Катюжанка, та забезпечення екологічної безпеки відіграють природні ресурси, зокрема такі як водні об'єкти та озеленені території, що створюють максимальні можливості для розвитку рекреації, саме тому задля раціоналізації використання компонентів навколишнього природного середовища проектними рішеннями пропонується максимальне збереження існуючого середовища.

До можливих впливів на навколишнє природне середовище можна віднести вплив на атмосферне повітряне, водне середовище та ґрунти.

Ймовірний вплив на стан атмосферного повітря

Можливий вплив на стан атмосферного повітря за рахунок викидів автомобільного транспорту. Передбачені автостоянки для тимчасового зберігання легкових автомобілів. Рух транспортних засобів регулюється за допомогою дорожніх знаків і горизонтальної розмітки. На території проектування заплановано місцевий з'їзд з майданчиком для тимчасового паркування транспортних засобів.

Розділ організації дорожнього руху буде організовано за окремим проектом.

Відстані від відкритих автостоянок передбачено відповідно до норм ДБН Б.2.2-12-2019 «Планування та забудова територій».

Аналіз впливу на клімат

Боротьба зі зміною клімату і запобігання зміні клімату - це система заходів, спрямована на скорочення викидів парникових газів і стримування процесу зростання середньої глобальної температури атмосфери Землі.

Глобальна зміна клімату та її місцеві прояви (підвищення середньорічної температури та тривалість спекотних поспішливих періодів, частота та інтенсивність.

Наразі, за матеріалами детального плану території суттєвого впливу на клімат та його місцеві прояви не спостерігається.

Водне середовище

Остаточні рішення щодо забезпечення водопостачанням, а також уточнені розрахунки об'ємів господарсько-побутового водопостачання, гідравлічні розрахунки мереж і споруд водопроводу пропонується виконувати (уточнювати) на подальших стадіях проектування (стадії «Проект» і «Робоча документація»)

Геологічне середовище

Під час планованої діяльності передбачається незначний та тимчасовий вплив на ґрунт, а саме можливе його ущільнення, на стадії проведення підготовчих та будівельних робіт за рахунок впливу від техніки, що використовуються для монтажних, підіймально-транспортних та землекопальних робіт.

Передбачені заходи, що виключають забруднення ґрунтів аварійними витокami з інженерних комунікацій, технологічного обладнання та поверхневими стоками:

- вертикальне вирішення в ув'язці з існуючим рельєфом;
- організація стоку поверхневих вод із влаштуванням зливової каналізації з очищенням стоків у локальних очисних спорудах;
- очисні споруди дощових стоків закритого виду;
- гідроізоляція підземних водоемких споруд бітумом.

При виконанні охоронних заходів стан геологічного середовища в районі суттєво не зміниться.

Планована діяльність не суперечить Кодексу України про надра.

Земельні ресурси

Рельєф ділянки відносно рівний.

Проектом передбачається комплекс заходів щодо захисту ґрунту від забруднення:

- здійснення вертикального планування з метою створення нормативних схилів для відведення дощових та талих вод;
- улаштування закритих систем водопостачання і водовідведення;
- викиди не вплинуть на геохімічний склад ґрунту;
- для підтримки належного санітарного стану території передбачається збирання побутового та промислового сміття у контейнери з подальшим вивезенням по мірі накопичення на полігон відходів;
- після закінчення будівництва загальна територія підлягає благоустрою із влаштуванням бетонного і асфальтобетонного покриттів проїздів, площадок та пішохідних доріжок;
- вільні території озеленюються трав'яними газонами з багаторічних трав та квітниками.

Рослинний і тваринний світ, заповідні об'єкти

Діяльність в галузі захисту зелених насаджень в містах та населених пунктах регламентують: Закони України «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про рослинний світ», «Про природно-заповідний фонд України», Лісовий кодекс та Правила утримання зелених насаджень міст та інших населених пунктів України (затверджуються Державним комітетом України по житлово- комунальному господарству) тощо.

На ділянці відсутні особливо цінні ділянки зелених зон та вікові дерева. На території відсутні тваринні угруповання, які становлять екологічну цінність, або є об'єктом особливої охорони.

Прийняті рішення вказують на те, що планована діяльність прогнозовано не призведе до негативного впливу на флору, а також вагомих змін в якісному і кількісному складі навколишнього середовища.

Періодичні викиди в атмосферне повітря не спричиняють негативного впливу на рослинний світ.

Площадка будівництва об'єкту не розташована на території, що відзначається наявністю ареалів розповсюдження тварин.

Запроектований об'єкт, включаючи його інженерні комунікації не розміщуються у межах території та об'єктів природно-заповідного фонду.

Таким чином, діяльність не суперечить діючому законодавству з охорони рослинного і тваринного світу і підписаним Україною міжнародним угодам зі збереження видової різноманітності.

Поводження з відходами

Під час будівельних робіт утворюються відходи будівельних робіт, відходи обслуговування будівельної техніки та тверді побутові відходи, що будуть вивезені відповідними організаціями (службами) з утримання відходів.

Об'єкт планової діяльності не впливатиме на екологічну ситуацію району та не посилюватиме вже наявні екологічні проблеми даного регіону.

Для передбачення та уникнення негативних наслідків на стан здоров'я населення передбачено дотримання санітарно-захисних зон, зон санітарної охорони, санітарних розривів.

Загальний благоустрій та обмеження у використанні

Загальний благоустрій території передбачається за рахунок створення комплексного озеленення території проектування із подальшим дотриманням оздоровлення зелених насаджень.

У ході СЕО була проведена оцінка факторів ризику і потенційного впливу на стан довкілля. Окремі розділи детального плану проаналізовані з метою виявлення чинників потенційного впливу на довкілля.

З метою покращення стану навколишнього середовища документацією передбачається ряд планувальних та інженерних заходів, до яких відносяться:

Заходи, що впливають на всі компоненти середовища і в цілому покращують санітарно-гігієнічні умови:

проведення забудови згідно знаміченим містобудівною документацією функціональним зонуванням;

інженерне підготування території та вертикальне планування, благоустрій, озеленення, влаштування твердого покриття проїздів;

Заходи, що покращують стан повітряного басейну:

озеленення та впорядкування зелених насаджень;

озеленення комунальної зони;

На території, що підлягає забудові, необхідно зняти родючий шар землі і використати його для рекультивації малоцінних в сільськогосподарському відношенні земель при створенні газонів, квітників.

На територію розробки ДПТ розповсюджуються такі планувальні обмеження:

Клас 1:

- 06.01.5 – території в лініях регулювання забудови – 1,0 м;

Клас 2:

- 01.05 – охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта енергетичної системи (лінія ЛЕП 10 кВ – 10,0 м, ЛЕП 35 кВ2Х - 15м., трансформатор – 10м;

- 01.08 – охоронна зона навколо інженерних комунікацій (очисні споруди господарсько-побутових стоків – 15 м, очисні споруди стічних вод – 15м., очисні споруди дощових стоків закритого типу – 15м;

- 01.08 – охоронна зона навколо інженерних комунікацій (газопроводу середнього тиску) – 4 м.

Під час проведення стратегічної екологічної оцінки проекту документу державного планування було здійснено оцінку ймовірного впливу реалізації містобудівної документації відповідно до контрольного переліку, наведеного в таблиці нижче.

Вплив від реалізації документу ПДД на довкілля та здоров'я людини	Негативний вплив			Запобіжні заходи
	Так	Ймовірно	Ні	
Атмосферне повітря				
Збільшення викидів забруднюючих речовин від пересувних джерел			•	Планувальна структура нових внутрішньо-квартальних проїздів буде здійснена таким чином, щоб забезпечити безперервний швидкісний рух транспортних засобів і розвантажити вулиці села. Окрім того детальним планом запропонований перехід автотранспортних засобів на альтернативні безпечні джерела енергії (біогаз, електрика) для зменшення їх впливу на екологічний стан атмосферного повітря. Також обов'язковим елементом благоустрою є насадження зелених насаджень загального та обмеженого користування, які будуть позитивно впливати на стан атмосферного повітря. Обов'язковим елементом внутрішньо-квартальних проїздів є влаштування дощової каналізації для відведення забруднених дощових та талих вод до ЛОС дощової каналізації з послідовним випуском очищених вод у гідрологічні об'єкти села.
Погіршення якості атмосферного повітря			•	Усі описані вище заходи будуть нівелювати техногенний вплив на забруднення атмосферного повітря. За рахунок провадження у практику новітнього обладнання, альтернативних джерел енергії та палива, створення захисних зелених зон, розбудові об'єктів інженерної інфраструктури погіршення якості атмосферного повітря та поява неприємних запахів не буде відбуватися. Ще одним важливим заходом є забезпечення нормативних санітарно-захисних зон від об'єктів, які чинять негативний вплив на навколишнє природне середовище.
Поява джерел неприємних запахів			•	
Зміни повітряних потоків, вологості, температури або ж будь-які локальні чи регіональні зміни клімату			•	Введення в експлуатацію нового об'єкта будівництва буде впливати на режим повітряних потоків, вологості, температури та інших мікрокліматичних показників, однак в той же час здійснення благоустрою території, насадження нових зелених зон буде сприяти нівеляції даних видів техногенного навантаження на мікрокліматичні характеристики села.
Поверхневі та підземні води				
Збільшення кількості стічних вод від стаціонарних та пересувних джерел забруднення		•		Збільшення нових об'єктів, поява нових проїздів тягне за собою збільшення кількості стічних вод від стаціонарних та пересувних джерел забруднення. Для того, щоб зменшити описане явище необхідне ретельне очищення забруднених стоків на комунальному обладнанні, що буде забезпечуватися шляхом будівництва інженерної інфраструктури, розбудови комунальної інфраструктури
Погіршення якості питної води			•	Погіршення якості питної води не буде, оскільки вода буде проходити ретельне очищення. Детальним планом передбачене збільшення обсягу з поверхневих водозаборів, що будуть забезпечені відповідними охоронними зонами згідно діючих ДБН та санітарних вимог законодавства.
Значне зменшення кількості вод для			•	Збір води буде здійснюватися відповідно до вимог споживача. Забруднені стоки після очищення будуть

водопостачання населення				повертатися у джерела водозабору, що забезпечить колообіг необхідної кількості споживчої води у природі
Збільшення навантаження на каналізаційні системи та погіршення якості очистки стічних вод			•	Детальним планом передбачене введення в експлуатацію нових каналізаційних мереж та споруд, які будуть брати на себе функції підготовки та очищення води для споживання.
Забруднення підземних водоносних горизонтів			•	Не буде відбуватися за рахунок збирання стічних вод та їх очищення на ЛОС. Активне озеленення території ДПТ також буде здійснювати свій внесок у очищення інфільтраційних вод до водотривких горизонтів та загалом покращувати гідрогеологічні умови території.
Відходи				
Збільшення кількості утворених чи накопичених відходів			•	Введення в експлуатацію нового об'єкта торгівлі передбачає збільшення відходів. У той же час детальним планом запропоноване роздільне сортування сміття, забезпечення повного циклу збору, сортування та утилізації сміття. Утилізація твердих побутових відходів передбачена по існуючій схемі, що здійснюється КП «Димерський комбінат комунальних послуг», за умовами договору.
Утворення або накопичення радіоактивних відходів			•	Утворення радіоактивних відходів в с. Катюжанка не передбачається.
Земельні ресурси та ґрунти				
Порушення, переміщення, ущільнення ґрунтового шару			•	В процесі будівництва можливе переміщення, ущільнення ґрунту, однак після завершення будівництва будуть застосовані заходи з благоустрою, озеленення території, влаштування клумб та квітників. При будівництві вилучений ґрунт підлягає транспортуванню у найближчу сільську місцевість, де він може бути використаний як агропромисловий ресурс або застосований безпосередньо у селі для влаштування парків, заліснення, квітників та благоустрою території.
Провокація небезпечних інженерно-геологічних процесів			•	Детальним планом передбачено виконання розділу «Інженерна підготовка та захист території», будівництво дощової каналізації. Інженерний захист проти небезпечних геологічних процесів пропонується у класичному варіанті.
Забруднення ґрунтів, геологічного середовища			•	Детальним планом передбачено влаштування централізованої побутової та дощової каналізації з відведенням забруднених стоків на відповідні ЛОС. Всі відходи будуть сортуватися, а потім передані для повторного перероблення. Детальним планом передбачено виконання заходів з інженерної підготовки та захисту території, проведення інженерно-геологічних вишукувань перед початком будь-якого будівництва
Негативний вплив на об'єкти ПЗФ та екологічної мережі			•	Негативний вплив не передбачається, оскільки будуть влаштовані інженерні мережі та інженерна інфраструктура, яка буде нівелювати будь-який негативний вплив проектної діяльності на довкілля. В межах ДПТ буде зроблене озеленення, що буде сприяти збільшенню території, потенційних до включення у місцеву екологічну мережу. При здійсненні проектних рішень детальним планом будуть дотримані вимоги діючого природоохоронного законодавства
Населення та інфраструктура				
Вплив на нинішню транспортну систему			•	Розширення існуючої вуличної мережі, поява нових внутрішньо-квартальних проїздів буде цілком позитивно впливати на існуючу транспортну систему,

				буде сприяти безперевному та швидкісному виду транспорту, що позитивно позначиться на соціально-економічних показниках розвитку села Катюжанка.
Поява будь-яких реальних або потенційних загроз для здоров'я населенню			•	Загрози для життя та здоров'я населення відсутні, оскільки детальний план передбачає виконання низки природоохоронних заходів, будівництво розвинутої інженерної інфраструктури, яка буде нівелювати негативні впливи на життя та здоров'я громадян. Детальним планом передбачається активне озеленення села, забезпечення населення чистою питною водою, організація інженерного захисту довкілля. Озеленення, благоустрій території, організація відпочинку та дозвілля території – усі ці заходи позитивно будуть впливати на здоров'я мешканців села.
Екологічне управління та моніторинг				
Погіршення екологічного моніторингу			•	Передбачається періодичний моніторинг всього населеного пункту, що включають періодичні проби повітря, поверхневих та підземних вод, ґрунту, моніторинг геологічного середовища, відстежування біоіндикаційних показників.
Стимулювання розвитку екологічно небезпечних галузей виробництва			•	Детальним планом не передбачено стимулювання розвитку екологічно небезпечних галузей виробництва.
Архітектурна, археологічна та культурна спадщина				
Негативний вплив на архітектурні, археологічні та культурні об'єкти			•	Детальним планом не передбачається негативний вплив на архітектурні, археологічні та культурні об'єкти.
Фізичні фактори впливу				
Фізичні впливи на навколишнє середовище та здоров'я людей			•	Передбачено влаштування охоронних та санітарно-захисних зон, в яких не передбачено розміщення громадських чи житлових споруд.

Таким чином, з огляду на викладене можна зробити висновок, що негативний вплив внаслідок реалізації детального плану території не прогнозується.

Основний перелік проектних рішень детального плану та позначення територій, що потенційно зазнають впливу від їх реалізації.

Основними принципами планувально-просторової організації при розробленні детального плану території, на яких базується проектне рішення є:

- взаємозв'язки планувальної структури детального плану з планувальною структурою існуючих вулиць та рішеннями генерального плану с. Катюжанка;
- організація системи проїздів та пішохідних зв'язків, що доповнюють загальну схему руху транспорту та пішоходів.

Основні фактори, які впливають на ідею, архітектурно-планувальної та об'ємно-просторової організації території є:

- планувальні обмеження;
- врахування наявного земельного розподілу території;

– забезпечення санітарно-гігієнічних, протипожежних та інших містобудівних умов.

Територія має вигідне положення та зручні транспортні зв'язки селищем Димер та м. Києвом, що робить її інвестиційно привабливою та комфортною. Головні планувальні осі території виражені існуючими житловими вулицями. В межах території проектування передбачено розміщення об'єкту торгівельного призначення, з відповідним озелененням та благоустроєм. Передбачено розміщення підземного майданчика для встановлення контейнерів та збирання побутових відходів та відкриті автомобільні стоянки для тимчасового зберігання автомобілів.

Проектні обмеження у використанні земельних ділянок

Детальним планом території визначені проектні планувальні обмеження, що розповсюджуються на земельну ділянку:

Клас 1:

- 06.01.5 – території в лініях регулювання забудови – 1,0 м;

Клас 2:

- 01.05 – охоронна зона навколо (уздовж) об'єкта енергетичної системи (лінія ЛЕП 10 кВ – 10,0 м, ЛЕП 35 кВ2Х - 15м., трансформатор – 10м;

- 01.08 – охоронна зона навколо інженерних комунікацій (очисні споруди господарсько-побутових стоків – 15 м, очисні споруди стічних вод – 15м., очисні споруди дощових стоків закритого типу – 15м;

- 01.08 – охоронна зона навколо інженерних комунікацій (газопроводу середнього тиску) – 4 м;

Розділ 4. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ, У ТОМУ ЧИСЛІ РИЗИКИ ВПЛИВУ НА СТАН ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, ЗОКРЕМА ЩОДО ТЕРИТОРІЙ З ПРИРОДООХОРОННИМ СТАТУСОМ

Під час розробки звіту про стратегічну екологічну оцінку були визначені основні проблеми для навколишнього середовища та охорони здоров'я населення, надані характеристики даних впливів, проаналізовані їх територіальні аспекти.

В рамках даної роботи були визначені ключові екологічні цілі та завдання в сфері охорони довкілля, їх відповідність цілям детального плану та визначені можливості їх врахування при розробленні проектних рішень. На основі аналізу екологічної ситуації та проектних рішень, прийнятих у проекті детального плану були визначені ключові актуальні питання, що потребують оцінки.

Серед важливих екологічних проблем можна виділити наступні:

забруднення атмосфери: провокує захворювання органів дихання, кровотворення, алергічні реакції, онкологічні захворювання, нервово-психічні розлади, зменшення очікуваної тривалості та якості життя;

забруднення поверхневих та підземних вод: погіршення анафелогенної ситуації у населеному пункті, збільшення кількості хвороб органів кровотворення, шлунковокишкового тракту, сечовидільної, нервової, ендокринної систем, зниження імунітету, зменшення очікуваної тривалості та якості життя;

забруднення ґрунтів: провокує потрапляння токсичних речовин в організм людини через продукцію городництва та садівництва. Забруднені ґрунти є ідеальним субстратом для появи шкідливих мікроорганізмів, гельмінтів, що сприяє більшому захворюваності людей та тварин;

деградація геологічного середовища: сприяє погіршенню анафелогенної обстановки, умов проживання населення, безпеці життєдіяльності, санітарного стану житлових приміщень, що у підсумку провокує захворювання органів дихання, застуди, ГРВІ та зниження імунітету;

проблема накопичення відходів: відходи є небезпечною основою для розмноження хвороботворних мікроорганізмів, вони забруднюють усі компоненти навколишнього природного середовища. Таким чином, накопичення відходів має загальну шкідливу дію на організм людини, що у підсумку може призвести до розладу будь-якої системи організму людини;

наявність шумового, електромагнітного забруднення: спричиняє нервові розлади, підвищує втомлюваність, знижує імунітет, може бути причиною порушення сну;

деградація біорізноманіття: зменшення кількості зелених рослин сприяє збільшенню забруднення атмосфери, пригнічує психоемоційний стан людини, може провокувати кількість збільшення хвороб органів дихання. В той же час інвазійні рослини активізують алергічні реакції в організмі людини, збільшення кількості кліщів, гельмінтів провокує серйозні неврологічні хвороби та захворювання шлунково-кишкового тракту.

За умови виконання природоохоронних заходів внаслідок розміщення об'єкта рекреаційного призначення в цілому, не прогнозується погіршення стану здоров'я населення, це зумовлено наступними факторами:

- врахування обмежень санітарно-гігієнічного, інженерно-геологічного, природоохоронного значення для недопущення техногенного впливу на компоненти довкілля;

- впровадження прогресивних методів очистки стічних вод та видалення відходів на каналізаційних очисних спорудах, застосовування сучасних методів інженерного захисту довкілля. Максимальне збереження природних екосистем при будівництві та інших видах господарської діяльності;

- здійснення заходів щодо дотримання вимог Закону України «Про природно-заповідний фонд України», Закону України «Про екологічну мережу», конвенції про водно-болотні угіддя, що мають міжнародне значення;

- збереження об'єктів рослинного та тваринного світу, недопущення ведення будівництва або іншої господарської діяльності в межах об'єктів екологічної мережі, активне озеленення території, що буде слугувати підґрунтям для розширення існуючої місцевої екомережі шляхом включення нових зелених зон. Збереження видів флори і фауни, які внесені до Червоної книги України та Червоних списків тварин та рослин Київської області;

- забезпечення території ДПТ ЛОС, КОС, здійснення санітарної очистки для недопущення потрапляння стічних вод до територій об'єктів екологічної мережі;

- на проектний період забруднення ґрунтів та підземних вод не буде відбуватися, оскільки буде зроблена процедура вертикального планування території з відведенням дощових та талих вод на локальні очисні споруди дощової каналізації, де буде проведений повний цикл механічної, хімічної та біологічної очистки перед випуском повністю очищених вод у акваторію гідрологічних об'єктів;

- окрім об'єктів екологічної мережі та природно-заповідного фонду екологічний каркас представлений системою зелених насаджень, водними акваторіями та їх прибережними захисними смугами. Проектом передбачений інженерно-екологічний благоустрій та озеленення території, що сприятиме оздоровленню середовища та забезпечить його оптимізацію.

На випадок виникнення аварійної ситуації передбачено ряд організаційно-технічних заходів, спрямованих на ліквідацію виниклої ситуації та недопущення забруднення навколишнього природного середовища (з урахуванням визначення, безпосередньо, місця впровадження діяльності – встановлена обов'язковість наявності плану ліквідації аварійних ситуацій розробленого та узгодженого у встановленому законодавством порядку, наявність оперативного плану по боротьбі з пожежею, тощо).

Водночас, аварійні ситуації в процесі діяльності малоімовірні.

Аварійні ситуації, які можуть впливати на навколишнє природне середовище, можливі в разі стихійного лиха, вибуху, виникненні пожежі.

Для попередження виникнення аварійних ситуацій потрібне проведення технічного обслуговування устаткування, обладнання та транспортних засобів, а також повинні бути враховані вимоги Закону України «Про охорону праці» і передбачені заходи направлені на підвищення безпеки праці при проведенні будівельних робіт та експлуатації комплексу.

Розділ 5. ЗОБОВ'ЯЗАННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ ЗАПОБІГАННЯМ НЕГАТИВНОМУ ВПЛИВУ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, ВСТАНОВЛЕНІ НА МІЖНАРОДНОМУ, ДЕРЖАВНОМУ ТА ІНШИХ РІВНЯХ, ЩО СТОСУЮТЬСЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ, А ТАКОЖ ШЛЯХИ ВРАХУВАННЯ ТАКИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПІД ЧАС ПІДГОТОВКИ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

Цей розділ ґрунтується на аналізі цілей документів державної політики, які мають відношення до цілей розвитку на місцевому рівні, і визначає ступінь їх врахування і впровадження через низку проектних рішень містобудівної документації. Проведений огляд відповідних цілей екологічної політики визначає загальні орієнтири, на основі яких оцінюють цілі та заходи детального плану території.

Оцінка відповідності детального плану території цілям програм державного та місцевого рівня, галузевих програм.

Проект детального плану території відповідає цілям екологічної політики, встановленим на національному та регіональному рівнях, враховує більшість з них і пропонує комплекс заходів, спрямованих на їх виконання.

Законодавчим підґрунтям формування суспільних відносин для забезпечення екологічної безпеки є Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища» від 25 червня 1991 р., який розглядає екологічну безпеку життєдіяльності людини як невід'ємну умову сталого економічного і соціального розвитку України і закріплює відповідні заходи правового впливу щодо її забезпечення.

При проектуванні нового об'єкта, удосконаленні існуючих і впровадженні нових технологічних процесів та устаткування, а також в процесі експлуатації цих об'єктів забезпечується екологічна безпека людей, раціональне використання природних ресурсів, додержання нормативів шкідливих впливів на навколишнє природне середовище. При цьому повинні передбачатися вловлювання, утилізація, знешкодження шкідливих речовин і відходів або повна їх ліквідація, виконання інших вимог щодо охорони навколишнього природного середовища і здоров'я людей.

Документом державного планування є Детальний план території, який є видом містобудівної документації на місцевому рівні, що визначає планувальну організацію та розвиток частини території. Проектні рішення ДПТ розроблено згідно Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», а саме: Статті 3 «Основні принципи охорони навколишнього природного середовища».

Під час розроблення документації було враховано законодавчі та нормативні документи:

- Земельний кодекс України;
- Водний кодекс України;

- Закон України «Про основи містобудування»;
- Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності»;
- Закон України «Про архітектурну діяльність»;
- Закон України «Про оцінку впливу на довкілля»;
- Закон України «Про рослинний світ»; - Закон України «Про тваринний світ»;
- Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»;
- Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища»;
- Закон України «Про природно-заповідний фонд»;
- Закон України «Про екологічну мережу України»;
- Закон України «Про охорону культурної спадщини»;
- Закон України «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення»;
- Закон України «Про благоустрій населених пунктів». При проектуванні враховані вимоги:
 - ДБН Б.1.1-14-2012 «Склад та зміст детального плану території»;
 - ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування і забудова території»;
 - ДБН В.2.3-5-2001 «Вулиці та дороги населених пунктів»,
 - ДБН Б.1.1-15:2012 «Склад і зміст генерального плану населеного пункту»,
 - ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання. Основні положення проектування»;
 - ДБН В.2.5-75:2013 «Каналізація. Зовнішні мережі та споруди»;
 - ДСТУ 3013-95 «Гідросфера. Правила контролю за відведенням дощових і снігових стічних вод з території міст і промислових підприємств»;
 - ДБН В.1.1-7:2016 «Пожежна безпека об'єктів будівництва»;
 - ДСП 173-96 «Про затвердження Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів».

Відповідно до нормативно-правової бази України було прийнято ряд зобов'язань:

пріоритетність вимог екологічної безпеки, обов'язковість дотримання екологічних стандартів, нормативів та лімітів використання природних ресурсів;

виконання ряду заходів, що гарантують екологічну безпеку середовища для життя і здоров'я людей, а також запобіжний характер заходів щодо охорони навколишнього природного середовища;

планова діяльність не передбачає суттєве вилучення будь-якого невідновного ресурсу;

проектне спрямування на збереження просторової та видової різноманітності і цілісності природних об'єктів і комплексів;

узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства на основі поєднання міждисциплінарних знань екологічних, соціальних,

природничих і технічних наук та прогнозування стану навколишнього природного середовища в рамках проведення процедури Стратегічної екологічної оцінки проекту детального плану території;

забезпечення загальної доступності матеріалів детального плану території відповідно до вимог Закону України "Про доступ до публічної інформації" шляхом надання їх за запитом на інформацію, оприлюднення на веб-сайті органу місцевого самоврядування, у тому числі у формі відкритих даних, на єдиному державному веб-порталі відкритих даних, у місцевих періодичних друкованих засобах масової інформації, у загальнодоступному місці приміщення органу місцевого самоврядування, що розкриває питання щодо гласності і демократизму при прийнятті рішень, реалізація яких впливає на стан навколишнього природного середовища, формування у населення екологічного світогляду;

надання інформації щодо обґрунтованого нормування впливу планової діяльності на навколишнє природне середовище;

компенсація шкоди, заподіяної порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища;

оцінка ступеню антропогенної змінності територій, сукупної дії факторів, що негативно впливають на екологічну обстановку;

поєднання заходів стимулювання і відповідальності у справі охорони навколишнього природного середовища;

використання отриманих висновків моніторингу та комплексу охоронних заходів об'єкту для виконання можливостей факторів позитивного впливу на охорону довкілля.

Детальний план розробляється з урахуванням природно-кліматичних умов, існуючого рельєфу території, особливостей прилеглої території та забудови, з додержанням технологічних і санітарних умов, з урахуванням взаємозв'язку основних та допоміжних споруд.

Законом встановлено, що використання природних ресурсів громадянами, підприємствами, установами та організаціями здійснюється з додержанням обов'язкових екологічних вимог:

а) раціонального і економного використання природних ресурсів на основі широкого застосування новітніх технологій;

б) здійснення заходів щодо запобігання псуванню, забрудненню, виснаженню природних ресурсів, негативному впливу на стан навколишнього природного середовища;

в) здійснення заходів щодо відтворення відновлюваних природних ресурсів;

г) застосування біологічних, хімічних та інших методів поліпшення якості природних ресурсів, які забезпечують охорону навколишнього природного середовища і безпеку здоров'я населення;

д) збереження територій та об'єктів природно-заповідного фонду, а також інших територій, що підлягають особливій охороні;

е) здійснення господарської та іншої діяльності без порушення екологічних прав інших осіб.

З метою охорони і оздоровлення навколишнього середовища детальним планом рекомендовано виконати ряд планувальних і технічних заходів. Зобов'язання щодо охорони атмосферного повітря - встановлення санітарно-захисної зони відповідно до вимог ДСП 173-96 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів», затверджених наказом МОЗ від 19.06.96 № 173;

- отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарним джерелами;

- сплата екологічного податку за викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря по фактичним даним;

- здійснення постійного моніторингу за джерелами викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря;

- контроль обсягів викидів забруднюючих речовин з усіх джерел, що будуть розташовані в проектних межах. Контроль на дотриманням гранично-допустимих викидів (ГДВ) в атмосферу проводиться підприємствами (виробничий контроль).

Зовнішній контроль здійснюється відповідними державними контролюючими органами.

Контроль викидів забруднюючих речовин передбачає:

- заходи щодо контролю за викидами забруднюючих речовин в атмосферне повітря щодо забезпечення виконання вимог, передбачених Законом України «Про охорону атмосферного повітря», галузевими нормативними документами;

- впровадження сучасного обладнання та прогресивних планувальних рішень, що дозволить мінімізувати негативний вплив на довкілля. Зобов'язання щодо охорони водних ресурсів:

- дотримання вимог Водного Кодексу України;

- здійснення невідкладних робіт, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварій, які можуть спричинити погіршення якості ґрунтових вод та ґрунтів;

- заборона скиду попередньо незнешкоджених вод;

- здійснення контролю за якісними і кількісними показниками скинутих стічних вод у каналізацію. Зобов'язання щодо належного поводження з відходами:

- операції щодо збирання, зберігання, транспортування та утилізації відходів повинні здійснюватися з дотриманням норм екологічної безпеки та Закону України «Про відходи»;

- організація спеціально відведених та відповідно обладнаних місць для тимчасового зберігання кожного окремого виду небезпечних відходів згідно з

їх характеристикою небезпеки та відповідно до вимог діючих санітарно-гігієнічних норм і правил з подальшою передачею спеціалізованим підприємствам відповідно укладених угод;

- ведення первинної форми обліку відходів 1-ВТ «Облік відходів та пакувальних матеріалів і тари».

На території проектування передбачається місце встановлення контейнерів для сміття.

Пропонується передбачити окремі контейнери для скла, пластмаси, паперу, металевих і харчових відходів.

Вивезення побутових відходів з території проектування буде здійснюватися на підставі договору, укладеного між власниками території проектування та організацією, яка має дозвіл на вивезення ТВП.

Шумозахисні зобов'язання:

- використання сучасного низько-шумового технологічного обладнання;

- захист від шуму та загазованості за рахунок створення зелених насаджень.

Підприємство зобов'язується пройти процедуру з оцінки впливу на довкілля відповідно до вимог природоохоронного законодавства.

Розділ 6. ОПИС НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ВТОРИННИХ, КУМУЛЯТИВНИХ, СИНЕРГІЧНИХ, КОРОТКО-, СЕРЕДНЬО- ТА ДОВГОСТРОКОВИХ, (1, 3-5 ТА 10-15 РОКІВ ВІДПОВІДНО, А ЗА НЕОБХІДНОСТІ - 50-100 РОКІВ), ПОСТІЙНИХ І ТИМЧАСОВИХ, ПОЗИТИВНИХ І НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ

У цьому розділі наведений короткий огляд оцінки ризиків та потенційних впливів на навколишнє середовище. Окремі складові містобудівної документації були проаналізовані з метою виявлення потенційно значних впливів на навколишнє середовище, що мають відношення до реалізації рішень проекту детального плану території. Рішення з просторового планування території, що представлені проектом детального плану, були оцінені групами, що представляють зони певного функціонального використання, такі, як: промислово-складська забудова, території садибної та громадської забудови, території інженерної інфраструктури та інші.

Згідно «Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування», затверджених Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 10.08.2018 № 296, у даному розділі описуються наслідки для довкілля, у тому числі для здоров'я населення – будь-які ймовірні наслідки для флори, фауни, біорізноманіття, ґрунту, клімату, повітря, води, ландшафту (включаючи

техногенного), природних територій та об'єктів, безпеки життєдіяльності населення та його здоров'я, матеріальних активів, об'єктів культурної спадщини та взаємодія цих факторів.

Виявленні ключові впливи, пов'язані з конкретними запланованими рішеннями містобудівної документації, висвітлені у підрозділі 6.1.

На наступному етапі була проведена оцінка потенційних кумулятивних впливів шляхом аналізу комбінованого впливу реалізації різних проектних рішень на окремі компоненти навколишнього середовища, результати якої відображені у підрозділі 6.2.

6.1. ОЦІНКА КЛЮЧОВИХ НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, В ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ НА РІЗНОСТРОКОВІ ПРОМІЖКИ ЧАСУ.

У цьому розділі представлені результати оцінки проекту документу державного планування (проекту детального плану) з урахуванням проектних рішень, прийнятих у відповідних розділах вище зазначеної документації. Оцінка враховує екологічні цілі, пов'язані з розвитком на місцевому рівні, з метою забезпечення ефективного та сталого соціально-економічного розвитку міста та поліпшення якості життя населення.

В більшій мірі оцінка зосереджується на потенційних екологічних наслідках пов'язаних із запропонованими змінами функціонального використання територій та основних проектних рішеннях з розвитку житлової забудови населеного пункту та інженерної інфраструктури, передбачених містобудівною документацією. В процесі стратегічної екологічної оцінки був здійснений аналіз впливу реалізації рішень детального плану як на окремі компоненти навколишнього природного середовища, так і сукупний вплив на природні процеси та комплекси.

На основі оцінки окремих заходів проекту було проведено аналіз потенційних кумулятивних впливів, розглянуті заходи для пом'якшення та запобігання виявлених потенційних негативних наслідків реалізації проектних рішень на міське середовище, природні комплекси, санітарно-гігієнічні умови проживання населення.

Проведені аналізи виявили потенціал для позитивного впливу проекту містобудівної документації на навколишнє середовище та здоров'я населення. Водночас, було виявлено ряд ризиків та потенційних негативних наслідків, пов'язаних з основними рішеннями щодо планування, прийнятими в даному проекті.

Основні висновки наведені нижче у цьому розділі.

До негативних довгострокових наслідків впливу на навколишнього середовище відноситься фактор забруднення атмосферного повітря викидами забруднюючих речовин, утворення зворотних вод, відходів різних класів шкідливості тощо.

Не канцерогенні та канцерогенні ризики для здоров'я населення можна вважати мінімальними, відповідно, ймовірність виникнення негативних шкідливих ефектів у працівників та населення характеризується як надзвичайно мала.

Коротко- та середньострокові наслідки (1, 3-5, 10-15 років) при реалізації містобудівної документації відповідно до завдань замовника можливо очікувати допустимий короткостроковий негативний вплив на атмосферне повітря, земельні ресурси.

Позитивні наслідки реалізації детального плану території

еколого-економічна оптимізація використання території проектування шляхом встановлення та дотримання системи планувальних обмежень;

належна та ефективна функціонально-планувальна організація території з урахуванням існуючих та перспективних планувальних обмежень - санітарно-захисних зон джерел забруднення, охоронних зон інженерних мереж тощо; забезпечення благоустрою.

Можливі негативні наслідки реалізації 'проектних рішень містобудівної документації

ризики забруднення земельних ресурсів та підземних водоносних горизонтів у разі несвоєчасного впровадження належної системи очищення стічних вод;

при освоєнні територій фізичне переміщення верхніх шарів ґрунту, їх ущільнення та видалення.

Змін клімату і мікроклімату в результаті планованої діяльності, що розглядається ДПТ не передбачається, оскільки в результаті експлуатації відсутні значні викиди парникових газів.

Особливості кліматичних умов, які сприяють зростанню інтенсивності впливів планованої діяльності на навколишнє середовище, відсутні.

При виконанні підготовчих і будівельних робіт на проєктованих об'єктах вплив на довкілля проявлятиметься у викидах забруднюючих речовин в атмосферне повітря, порушення рослинного покриву, можливе забруднення ґрунтів ПММ, утворенням відходів, використанням води, шумовим навантаженням.

Виконання робіт носитиме короткочасний та локальний характер і проявлятиметься у короткочасних наслідках на довкілля.

Отже, загалом на довкілля передбачається помірний вплив, який може бути мінімізований з урахуванням природоохоронних заходів.

В більшій мірі оцінка зосереджується на потенційних екологічних наслідках пов'язаних із запропонованими змінами функціонального використання територій та основних проєктних рішеннях з розвитку житлової забудови населеного пункту та інженерної інфраструктури, передбачених містобудівною документацією. В процесі стратегічної екологічної оцінки був здійснений аналіз впливу реалізації рішень детального плану як на окремі

компоненти навколишнього природного середовища, так і сукупний вплив на природні процеси та комплекси.

На основі оцінки окремих заходів проекту було проведено аналіз потенційних кумулятивних впливів, розглянуті заходи для пом'якшення та запобігання виявлених потенційних негативних наслідків реалізації проектних рішень на міське середовище, природні комплекси, санітарно-гігієнічні умови проживання населення.

Серед ключових наслідків реалізації проекту детального плану доцільно виділити:

Атмосферне повітря: очікується незначне підвищення рівня забруднення повітря через притік населення, що буде користуватися автомобілями, в той же час якісне покриття доріг, заохочення переходу водіїв на альтернативні види палива будуть поступово зводити дану проблему на нівель. Пом'якшення та запобігання потенційних негативних впливів на довкілля передбачається здійснювати шляхом виконання планувальних та інженерно-конструктивних заходів. Розвиток територій зелених насаджень спеціального призначення, буде сприяти очищенню повітря села.

Водний басейн: розширення забудови може збільшити об'єм стічних вод у поверхневі та підземні води с. Катюжанка, однак, в той же час застосування сучасних очисних споруд, будівництво каналізаційних очисних споруд повного біологічного очищення, будівництво дощової каналізації з локальними очисними спорудами буде зводити до мінімуму усі означені проблеми. Здійснення санітарного очищення території, заплановане озеленення, благоустрій позитивно вплине на якість поверхневих і підземних вод. СОРТУВАННЯ ВІДХОДІВ ТПВ буде позитивно впливати на стан поверхневих та підземних вод.

Ґрунти та земельні ресурси: детальним планом не планується зміна цільового призначення земель з сільськогосподарських ґрунтів для цілей будівництва.

Стан геологічного середовища: так як детальний план передбачає будівельне освоєння території, антропогенне навантаження на геологічне середовище буде зростати. Однак, при проведенні якісних інженерно-геологічних вишукувань та застосуванні захисних заходів, (здійснення інженерних заходів з кріплення берегів, організація шпунтової стіни, влаштування дощової каналізації, проведення процедури вертикального планування, захист від підтоплення) повна стабілізація та якісний екологічний стан геологічного середовища буде досягнуто.

Поводження з побутовими та промисловими відходами: детальним планом запропоноване збільшення об'ємів громадської забудови, розвиток транспортної інфраструктури у зв'язку з чим можливе збільшення кількості як побутових відходів. У той самий час розроблення схеми санітарного очищення с. Катюжанка, забезпечення повного збору та своєчасного знезараження і

знешкодження всіх видів відходів, впровадження в повному обсязі системи роздільного збору, сортування, утилізації, подрібнення, польового компостування відходів зеленого господарства і інших заходів з метою зменшення об'ємів вивозу і поховання відходів, впровадження технологій переробки окремих компонентів ТПВ в товарну продукцію, створення пунктів приймання вторинної сировини буде позитивно впливати на рішення проблем з відходами.

Фізичні фактори впливу: детальним планом рекомендовано ремонт асфальтного полотна вулиць, влаштування внутрішньо кварталних проїздів. Проектний план враховує охоронні та санітарно-захисні зони від об'єктів електромагнітного випромінювання, зон акустичного дискомфорту при архітектурному проектуванні.

Біорізноманіття: виділення території зелених насаджень загального та спеціального призначення, бережливе ставлення до рослинного та тваринного світу, збільшення популяції птахів за рахунок збільшення площі зелених насаджень, боротьба зі шкідниками рослинних культур, попередження розповсюдження шкідливих комах, кліщів та мікроорганізмів для здоров'я людей та тварин будуть чинити позитивний вплив на збагачення природних комплексів та збереження біорізноманіття. збереження видів флори і фауни, які внесені до Червоної книги України та Червоних списків тварин та рослин Київської області, збереження середовища існування та умов розмноження тварин, забезпечення недоторканості ділянок, що ставлять особливу цінність для збереження тваринного світу під час здійснення будь-якого виду господарської діяльності відповідно до статті 39 Закону України «Про тваринний світ», збереження умов місцезростання об'єктів рослинного світу під час здійснення будь-якого виду господарської діяльності відповідно до статті 27 Закону України «Про рослинний світ», запровадження обов'язкової стерилізації, лікування безпритульних тварин та належного їх утримання у спеціальних притулках.

Здоров'я населення: забезпечення населення якісною чистою питною водою, 100% охоплення житлової забудови системами водопостачання та водовідведення, вдосконалення систем водозаборів та водопідготовки, активне озеленення села, належна, своєчасна утилізація побутових відходів з території детального планування, забезпечення належного функціонування дитячих дошкільних навчальних закладів, розширення мережі лікувальних, оздоровчих спортивних закладів, забезпечення населення міста якісними сировиною, харчовими продуктами — усі ці заходи будуть позитивно відображатися на стані здоров'я місцевих мешканців.

Вплив рішень детального плану території на навколишнє середовище.

Виявленні ключові впливи, пов'язані з конкретними запланованими рішеннями містобудівної документації, висвітлені у таблиці:

Рішення	Потенційний вплив на головні складові довкілля							Заходи щодо зменшення впливу на довкілля
	Повітря	Водний басейн	Ґрунти	Геологічне середовище	Відходи	Біорізноманіття	Здоров'я людини	
Розвиток садибної житлової забудови	0	0	-1	0	0 -1	-1	+1	Благоустрій та озеленення території після завершення будівництва. Зрізання цінного ґрунту під час будівництва та його застосування у наближчій сільській місцевості. Якісне комунальне обслуговування житлових територій, здійснення первинного сортування та вивезення сміття на переробку.
Розвиток громадської забудови	0	0	-1	0	0 -1	-1	+1	Благоустрій та озеленення території після завершення будівництва об'єкта. Зрізання цінного ґрунту під час будівництва та його застосування у наближчій сільській місцевості. Якісне комунальне обслуговування громадських територій, здійснення первинного сортування та вивезення сміття на переробку.
Розвиток зелених зон	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	Створення зелених зон має позитивне значення як для всіх компонентів природи, так і для здоров'я людини. Додаткові заходи не потрібні.
Розвиток транспортної інфраструктури	-1	-1	-1	0	0, -1	-1	-1	Влаштування додаткових проїздів, озеленення узбіч, здійснення вертикального планування та влаштування дощової каналізації. Перехід транспорту з традиційних видів палива на альтернативні джерела енергії, своєчасних ремонт асфальтового покриття, здійснення інженерного захисту узбіч вулиць.
Розвиток інженерної інфраструктури	+i	+1	0,-1	+1	+1	-1	+1	Влаштування інженерної інфраструктури, в цілому, має позитивні наслідки для довкілля, за виключенням впливу на ґрунти та біорізноманіття. Вплив на ґрунти полягає у тому, що під час будівництва інженерної інфраструктури буде відбуватися вилучення землі для будівництва. Тому після здійснення будівництва такі рішення мають бути компенсовані благоустроєм території з послідовним озелененням. У будь-якому випадку буде відбуватися порушення рослинного покриву та відступ фауни у більш природне середовище для існування. Виходом з даної ситуації є створення зелених та зон у межах ДПТ, де всі описані явища мають бути компенсовано.

Характеристика впливу основних рішень детального плану за ділянками містобудівного розвитку на довкілля.

Складова довкілля	Оцінка впливу	Характеристика впливу
Повітря	0	Немає об'єктів, які б здійснювали негативний вплив на якість повітря.
Підземні та поверхневі води	0	Немає об'єктів, які б здійснювали негативний вплив на якість поверхневих та підземних вод.
Ґрунти	-1	Вилучення ґрунтів, які б могли використовуватися для заліснення або озеленення. Необхідні рекультиваційні заходи після завершення будівництва. Ґрунти підлягають зрізанню, транспортуванню на ділянки ведення сільського господарства у найближчій сільській місцевості.
Геологічне середовище	0	При врахуванні висновків звіту з інженерно-геологічних вишукувань, проблем погіршення екологічного стану геологічного середовища не очікуються
Відходи	0,-1	Можливе збільшення побутових відходів при поганому комунальному обслуговуванні території та низькій екологічній свідомості громадян. При належному комунальному обслуговуванні та екологічній свідомості мешканців проблем з відходами не очікується.
Біорізноманіття	-1	Зменшення кількості біорізноманіття через будівництво. Видалення рослинності для будівництва споруд має бути компенсовано озелененням та благоустроєм території після завершення будівництва.
Здоров'я людини	+1	Покращення якості соціально-психологічного середовища та умов проживання населення

6.2. Можливість негативних кумулятивних ефектів

У даному підрозділі наведений короткий огляд оцінки ризиків кумулятивних ефектів. Для кожного окремого рішення детального плану, що має потенційні негативні наслідки (впливи), які визначені в процесі аналізу впливу на окремі компоненти навколишнього середовища, наданий короткий опис потенціального кумулятивного впливу та пропозиції щодо їх пом'якшення.

Оцінка екологічних ризиків кумулятивних ефектів та можливостей з їх пом'якшенням:

Рішення проєкту з потенційними негативними впливами	Потенційний кумулятивний вплив	Запропоновані заходи пом'якшення
Компонент довкілля	Атмосферне повітря	
Розвиток житлової забудови	Викиди забруднюючих речовин пересувними джерелами забруднення атмосферного повітря, акустичне забруднення території.	Перехід з бензинового на газове паливо, електродвигуни, якісне влаштування дорожнього покриття з дощовою каналізацією, озеленення вздовж трас.
Розвиток громадської забудови	Ризик порушення ґрунтів під час будівництва споруд, вилучення цінних агропродовольчих груп земель.	Необхідні рекультиваційні земельні роботи після завершення будівництва: вирівнювання земної поверхні, відновлення рослинності, благоустрій території. Ґрунти підлягають зрізанню, транспортуванню на ділянки ведення сільського господарства у найближчій сільській місцевості.
Розвиток транспортної інфраструктури	Забруднення ґрунтів продуктами згоряння палива. Вилучення ґрунтів, які б могли використовуватися для заліснення або озеленення.	Необхідні рекультиваційні земельні роботи після завершення будівництва: вирівнювання земної поверхні, відновлення рослинності, благоустрій території. Перехід на альтернативні види палива.
Розвиток інженерної інфраструктури	Ризик порушення ґрунтів під час будівництва споруд, вилучення	Необхідні рекультиваційні земельні роботи після завершення

	цінних агровиробничих груп земель.	будівництва: вирівнювання земної поверхні, відновлення рослинності, благоустрій території. Ґрунти підлягають зрізанню, транспортуванню на ділянки ведення сільського господарства у найближчій сільській місцевості.
Сфера діяльності	Поводження з відходами	
Розвиток житлової забудови	Можливе збільшення побутових відходів при поганому комунальному обслуговуванні території та низькій екологічній свідомості громадян.	Якісне комунальне обслуговування території, встановлення баків, урн, проведення екологічної освіти серед населення.
Розвиток громадської забудови	Можливе збільшення побутових відходів при поганому комунальному обслуговуванні території та низькій екологічній свідомості громадян.	Якісне комунальне обслуговування території, встановлення баків, урн, проведення екологічної освіти серед населення.
Розвиток транспортної інфраструктури	Можливе збільшення відходів при поганому комунальному обслуговуванні території та низькій екологічній свідомості громадян.	Якісне комунальне обслуговування території, встановлення баків, урн, проведення екологічної освіти серед населення. Озеленення узбіч трас. Розвиток мережі облаштованих туалетів.
Компонент довкілля	Біорізноманіття	
Розвиток житлової забудови	Зменшення кількості біорізноманіття через будівництво.	Видалення рослинності для будівництва споруд має бути компенсовано озелененням та благоустроєм території після завершення будівництва.
Розвиток громадської забудови	Зменшення кількості біорізноманіття через будівництво.	Видалення рослинності для будівництва споруд має бути компенсовано озелененням та благоустроєм території після завершення будівництва.
Розвиток транспортної інфраструктури	Викиди забруднюючих речовин пригнічують ріст рослин та сприяє відступу фауни у більш чисті райони населеного пункту. Забруднення повітря, підземних вод, ґрунтів, буде негативно позначатися на біорізноманітті.	Перехід з бензинового на газове паливо, електродвигуни, якісне влаштування дорожнього покриття з дощовою каналізацією, озеленення вздовж трас.
Розвиток інженерної інфраструктури	Вилучення території під будівництво інженерних систем буде зменшувати зелені насадження та сприяти відступу фауни у природні екосистеми.	Максимально можливе озеленення території інженерної інфраструктури. Дотримання розмірів і умов утримання санітарно-захисних, охоронних зон.
Компонент довкілля	Здоров'я людини	
Розвиток транспортної інфраструктури	Викиди забруднюючих речовин від згоряння палива, стічні води на автодорогах негативно позначаються на дихальній, нервовій, кровотворній та інших системах організму	Перехід з бензинового на газове паливо, електродвигуни, якісне влаштування дорожнього покриття з дощовою каналізацією, озеленення вздовж трас.

Коротко-, середньо- та довгострокові наслідки для довкілля і для здоров'я населення:

Проектні рішення	Короткострокові наслідки реалізації	Середньострокові наслідки реалізації	Довгострокові наслідки реалізації проектного
------------------	-------------------------------------	--------------------------------------	--

	проектного рішення (1,3,5 років)	проектного рішення (10- 15 років)	рішення (50-100 років)
Освоєння територій під проектну житлову садибну забудову	На початку будівництва можливе вилучення ґрунтів, які б могли використовуватися для озеленення або заліснення, видалення дерев, які заважають будівництву. Одразу ж після завершення будівництва - благоустрій, рекультивация та озеленення території. Дане рішення буде сприяти покращенню здоров'я людини, поліпшення санітарно - гігієнічних умов проживання населення.	Покращення умов проживання населення, покращення стану здоров'я мешканців. Необхідний періодичний догляд та ремонт житлових будинків, ремонт елементів благоустрою, догляд за зеленими насадженнями.	Довгострокові наслідки співпадають з середньостроковими. Після 50-річного періоду експлуатації споруд та будівель необхідний капітальний ремонт або знесення будівель з послідовними проектними рішеннями.
Освоєння територій під проектну громадську забудову	На початку будівництва можливе вилучення ґрунтів, які б могли використовуватися для озеленення, видалення дерев, які заважають будівництву. Одразу ж після завершення будівництва - благоустрій, рекультивация	Покращення умов проживання населення, покращення стану здоров'я мешканців. Необхідний періодичний догляд та ремонт будівель та споруд, ремонт елементів благоустрою, догляд за зеленими	Довгострокові наслідки співпадають з середньостроковими. Після 50-річного періоду експлуатації споруд та будівель необхідний капітальний ремонт або знесення будівель з послідовними проектними рішеннями
Розвиток зелених зон	Зменшення забруднення на всі компоненти довкілля, збільшення кількості біорізноманіття в місті, очищення повітря. Дане рішення буде сприяти покращенню здоров'я людини, поліпшення санітарно -гігієнічних умов проживання населення.	Середньострокові наслідки співпадають з короткостроковими. Поступове розширення зелених насаджень буде підґрунтям для створення місцевої екомережі села.	Довгострокові наслідки співпадають з середньостроковими. Необхідний постійний догляд за зеленими насадженнями, їх регулярна обрізка, лікування та своєчасна заміна при неможливості відновлення рослинності. Очікується поступове збільшення площі зелених насаджень у селі.
Розвиток транспортної інфраструктури	Очікується негативний вплив на усі компоненти довкілля, окрім геологічного середовища. Узбіччя доріг мають знаходитися нижче лінії траси та мають бути засіяні травами як захист від пилу.	З переходом на альтернативні види палива, очікується зменшення навантаження на довкілля, покращення соціально-економічних показників для села. Дороги вимагають періодичного ремонту та заміни автодорожнього полотна у разі потреби. Очікується збільшення площі зелених насаджень вздовж трас, будівництво дощової каналізації,	Довгострокові наслідки співпадають з середньостроковими. Після 50-річного періоду експлуатації автодоріг та автостоянок необхідний капітальний ремонт або знесення споруд з послідовними проектними рішеннями.

		впровадження заходів інженерного захисту автодоріг. Будівництво «зелених» автостоянок зменшить негативний вплив на довкілля.	
Розвиток інженерної інфраструктури	Зменшення забруднення на всі компоненти довкілля, рішення проблем територій з проявом небезпечних процесів, рішення ситуації з відходами та сміттям, ліквідація вигрібних ям, покращення умов проживання населення та його здоров'я. Видалення рослинності для будівництва споруд має бути компенсовано озелененням та благоустроєм території після завершення будівництва.	Середньострокові наслідки співпадають з короткостроковими, необхідний періодичний догляд та ремонт інженерних споруд та мереж, їх розширення та 100% охоплення території села. Саме розширення мереж та споруд інженерної інфраструктури має позитивний вплив на довкілля, який з продовженням їх експлуатації тільки збільшується.	Довгострокові наслідки співпадають з середньостроковими. Після 50-річного періоду експлуатації інженерних мереж необхідний капітальний ремонт або знесення споруд з послідовними проектними рішеннями.

6.3. ВИСНОВКИ З РЕЗУЛЬТАТІВ ОЦІНКИ

Проведені аналізи виявили потенціал для позитивного впливу проекту містобудівної документації на навколишнє середовище та здоров'я населення. Водночас, було виявлено ряд ризиків та потенційних негативних наслідків, пов'язаних з основними рішеннями щодо планування, прийнятими в даному проекті. Основні висновки наведені нижче.

Атмосферне повітря.

Детальним планом передбачено збільшення площі забудови та транспортної інфраструктури, що може призвести до забруднення атмосферного повітря за рахунок збільшення автомобільного трафіку та викидів забруднюючих речовин від стаціонарних джерел.

Водночас, реалізація запропонованих проектом детального плану планувальних рішень та інженерно-будівельних заходів позитивно вплине на якість повітря. Визначений комплекс заходів з розвитку транспортної інфраструктури ДПТ, в тому числі забезпечення нових транспортних зв'язків, улаштування твердого покриття по всій вуличній мережі та будівництва нових зв'язків забезпечить розподілення транспортних потоків з урахуванням перспективних ділянок містобудівного освоєння, що сприятиме зменшенню впливу шуму та забруднення повітря від транспортних засобів.

Реалізація зазначених заходів сприятиме забезпеченню санітарно-гігієнічних норм ДПТ та умов життєдіяльності людини.

Водні ресурси.

Основні ризики: проектування розміщення об'єкта торгівлі означає збільшення кількості забруднених стічних вод від автомобілів і інфільтрацію забруднюючих речовин у водоносні горизонти.

Очікувані позитивні ефекти: будівництво централізованої каналізації з каналізаційними очисними спорудами та дощової каналізації з ЛОС, здійснення очистки забруднених (стічних) вод від автотранспорту методами гідромеханічного очищення, фізико-механічними, хімічними, електрохімічними, біологічними або термічними методами, влаштування локальних очисних споруд призведе до оздоровлення поверхневих та підземних вод населеного пункту. Заплановане озеленення на території населеного пункту позитивно вплине на гідрогеологічний режим території та розчищення акваторії.

Ґрунти та земельні ресурси.

Основні ризики: реалізація проекту забудови може призвести до порушення ґрунтів під час будівництва споруд, вилучення цінних агропромислових груп земель. Збільшення кількості автомобілів також може призвести до забруднення ґрунтів залишками палива, мастильними матеріалами, пилом.

Основні позитивні наслідки: проведення рекультиваційних земельних робіт по завершенню будівництва, вирівнювання земної поверхні призведе до відновлення земель. Також позитивно на стан ґрунтів будуть здійснювати озеленення та благоустрій території, перехід на екологічно чисті види палива – очікується стабілізаційний вплив на всі компоненти навколишнього середовища, включаючи ґрунти. Озеленення буде позитивно впливати на ґрунтовий покрив за рахунок біохімічних та біофізичних процесів в системі «рослина-ґрунт».

Відходи.

Основні ризики: через збільшення забудови виникає ризик збільшення побутових відходів через неякісне комунальне обслуговування та низьку екологічну свідомість мешканців міста. При розвитку транспортної інфраструктури також можливе утворення відходів вздовж узбіч вулиць.

Основні позитивні наслідки: розроблення схеми санітарного очищення в с. Катюжанка, забезпечення повного збору та своєчасного знезараження і знешкодження всіх видів відходів, впровадження в повному обсязі системи роздільного збору, сортування, утилізації відходів буде позитивно впливати на стан проблеми утворення відходів.

Біорізноманіття.

Основні ризики: будівництво об'єкта торгівлі, збільшення кількості автотранспорту може призвести до ймовірного збільшення кількості

забруднюючих речовин у кожному компоненті довкілля, у кінцевому випадку це може призвести до пригнічення росту рослин та сприянню відступу фауни у більш екологічно чисту місцевість.

Основні позитивні наслідки: озеленення, благоустрій території, розчищення території від захаращеності, санітарна очистка території. Створення зелених зон буде сприяти збільшенню біорізноманіття, буде слугувати основою для створення екологічної мережі у майбутньому та в цілому буде оздоровлювати довкілля села.

Здоров'я людини.

Основні ризики: загально збільшення кількості забруднюючих речовин у компонентах довкілля при житловому освоєнні, розвитку транспортної мережі може призводити до збільшення кількості, захворювань органів дихання, онкохвороб, нервової системи, захворювань шлунково-кишкового тракту, кровотворної, імунної системи. Саме тому для зменшення такого ризику варто керуватися екологічними рішеннями ДПТ.

Основні позитивні наслідки: максимально можливе озеленення території, дотримання розмірів і умов утримання санітарно-захисної зон, застосування очисних споруд, рішення проблем сортування та переробки сміття, що позитивно відображається на стані здоров'я місцевого населення. Забезпечення населення об'єктами громадського призначення, організація зон відпочинку з ігровими майданчиками, пішохідними доріжками, дозволить підвищити якість відпочинку та дозвілля населення, матиме позитивний вплив на його здоров'я

Розділ 7. ЗАХОДИ, ЩО ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ ВЖИТИ ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ, ЗМЕНШЕННЯ ТА ПОМ'ЯКШЕННЯ НЕГАТИВНИХ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ

На основі інформації, представленої у попередніх розділах та з метою сприяння досягненню цілей екологічної політики, встановлених на національному та місцевому рівнях, запропоновано ряд заходів для пом'якшення виявлених потенційних негативних наслідків для навколишнього середовища та здоров'я населення, що випливають з реалізації містобудівної документації. Термін «пом'якшення» відноситься до усунення, зменшення, запобігання або контролю негативних впливів на навколишнє середовище, які можуть виникнути внаслідок впровадження містобудівної документації. Запропоновані заходи складаються з тих, що були визначені в процесі розроблення проекту містобудівної документації і рекомендацій, що виникли в результаті виконання СЕО.

Реалізація проекту детального плану території потребує виконання певних заходів, що стосуються інженерної підготовки та захисту території,

виконання яких є невід'ємною складовою при створенні сприятливого для життя середовища. Охорона навколишнього середовища в межах ділянок під будівництво включає комплекс заходів по захисту вод і ґрунту від забруднення в районі будівництва, передбачених на стадії детального плану, об'ємно-планувального рішення.

Плановий комплекс заходів повинен реалізовуватись через дію законів України щодо екологічного стану та санітарно-епідеміологічного контролю території місцевого самоврядування.

Для забезпечення нормативного стану навколишнього середовища та обмеження негативного впливу запропонованих детальним планом до розміщення проектних об'єктів передбачено комплекс заходів, що включає:

Ресурсозберігаючі заходи:

раціональне використання території;

дотримання пропозицій щодо планувальної структури населеного пункту.

Захисні і планувальні заходи:

дотримання пропозицій щодо планувальної структури населеного пункту;

забезпечення виконання заходів із охорони атмосферного повітря, ґрунтів;

Поводження з відходами

Заходи, що передбачається вжити для запобігання, зменшення та пом'якшення негативних наслідків виконання проекту містобудівної документації передбачають:

- забезпечення повного збору та своєчасного знезараження і знешкодження всіх видів відходів;

- забезпечення сортування сміття на майданчиках ТПВ з подальшим вивезенням та переробкою на найближчому сміттєпереробному підприємстві поза межами ДПТ;

- створення системи збирання, перероблення, складування великогабаритних та ремонтних відходів (спецконтейнери, пункти збирання тощо). Організація системи поводження з небезпечними відходами в складі побутових відходів.

Відновлювальні заходи:

створення нових територій зелених насаджень різного призначення.

в межах території проєктованих об'єктів передбачається улаштування озелених територій спеціального призначення із влаштуванням газонів посівом багаторічних трав та висадка дерев і чагарників.

Охоронні заходи:

Охоронні заходи містять, головним чином, проведення багаторічного (постійного) моніторингу навколишнього природного середовища в зоні розміщення існуючих і проєктованих об'єктів з узагальненням результатів та

із подальшим впровадженням заходів по обмеженню та недопущенню негативного впливу господарської діяльності на навколишнє природне середовище.

Заходи з охорони атмосферного повітря повинні забезпечувати недопущення перевищення забруднюючих речовин з урахуванням фонових забруднень атмосфери. Для зниження рівня забруднення атмосферного повітря необхідно передбачити:

- недопущення перевищення граничнодопустимих рівнів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря відповідно до дозволу на викиди;
- регулювання викидів шкідливих речовин в атмосферне повітря з урахуванням прогнозу несприятливих метеорологічних умов;
- реалізація заходів, з метою мінімізації викиду забруднюючих речовин до атмосферного повітря при впровадженні технологічних операцій;
- постійний контроль за герметичністю і технічним станом обладнання;
- організація постійного контролю та збереження обладнання в технічно справному стані, а також його експлуатація у суворій відповідності до робочих інструкцій, технологічних режимів;
- інтенсивне озеленення та впорядкування земельної ділянки.

Заходи з охорони водних об'єктів, а також земельних ресурсів:

Відповідно до статті 48 Закону України «Про охорону земель» при здійсненні містобудівної діяльності необхідно передбачити заходи щодо:

- максимального збереження площі земельних ділянок з ґрунтовим і рослинним покривом;
- зняття та складування у визначених місцях родючого шару ґрунту з наступним використанням його для поліпшення малопродуктивних угідь, рекультивації земель та благоустрою населених пунктів і промислових зон;
- недопущення порушення гідрогеологічного режиму земельних ділянок;
- дотримання екологічних вимог, установлених законодавством України, при проектуванні, розміщенні та будівництві;
- налагодження ефективної системи санітарного очищення території: своєчасне 60 прибирання та забезпечення знешкодження/утилізації побутово-господарських відходів; вирішення проблеми збирання побутових відходів з запровадженням системи роздільного збирання ТПВ.
- організація спеціально відведених та відповідно обладнаних місць для тимчасового зберігання кожного окремого виду небезпечних відходів згідно з їх характеристикою небезпеки та відповідно до вимог діючих санітарно-гігієнічних норм і правил, з подальшою передачею спеціалізованим підприємствам, відповідно укладених угод;
- забезпечення встановленого порядку безпечного зберігання відходів (закриті контейнери, встановлені на майданчиках з твердим покриттям); -

вертикальне планування поверхні із забезпеченням нормативних ухилів для ефективного відведення поверхневого стоку;

- здійснення засобами вимірювальної техніки, у тому числі автоматизованими, облік забору та використання води;

- наявність системи поверхневої каналізації для відведення забрудненого дощового і талого стоку з території на локальні очисні споруди з можливістю подальшого використання очищених стоків для поливу території;

- здійснення контролю якості дощових вод та контролю ефективності роботи очисних споруд, а також забезпечення постійного очищення мереж дощової каналізації;

- суворе дотримання технологічного регламенту.

Заходи з охорони біорізноманіття - устаткування та технологічні процеси, які призводять до генерації негативного шумового ефекту мають бути обладнані засобами шумоподавлення та віброізоляції, зокрема встановлювати обладнання на шумоізолюючих підставах, використовувати звукоізолюючі прокладки з гуми, пресованої пробки та інш.;

- у разі виявлення на території планованої діяльності рідкісних рослин і таких, що перебувають під загрозою зникнення (у відповідності до вимог статті 27 Закону України «Про рослинний світ») їх потрібно пересадити на ділянки з однотипними умовами місцезростання;

- максимальне збереження зелених насаджень, проведення озеленення території. З метою мінімізації впливу на довкілля у разі виникнення аварійних ситуацій;

- наявність чіткого регламенту та необхідної кількості засобів на випадок виникнення необхідності оперативної ліквідації, у повному обсязі, з метою мінімізації можливого негативного впливу на навколишнє природне середовище, будь-якої аварійної ситуації;

- суворе дотримання робочих інструкцій затверджених на підприємствах, а саме інструкції з охорони праці, пожежної безпеки, які регламентують безпечне виконання робіт з експлуатації і технічного обслуговування обладнання комплексу;

- припинення будь-яких робіт при виникненні нештатних ситуацій (несправність, аварія, тощо) до приведення технологічного процесу до нормальних умов;

- у разі виникнення аварійної ситуації необхідно діяти у відповідності до розробленого регламенту, що містить вказівки сповіщення відповідних служб організацій, які повинні брати участь у їх ліквідації;

- забезпечення вимог щодо вибухо- та пожежобезпечності відповідно до категорійності об'єкта та вимог законодавства України;

- суворе дотримання режиму по допуску на об'єкт сторонніх осіб;

- дотримання інших природоохоронних заходів, передбачених відповідними регламентами та інструкціями.

Розділ 8. ОБГРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ВИПРАВДАНИХ АЛЬТЕРНАТИВ, ЩО РОЗГЛЯДАЛИСЯ, ОПИС СПОСОБУ В ЯКИЙ ЗДІЙСНЮВАЛАСЯ СТРАТЕГІЧНА ЕКОЛОГІЧНА ОЦІНКА, У ТОМУ ЧИСЛІ БУДЬ-ЯКІ УСКЛАДНЕННЯ (НЕДОСТАТНІСТЬ ІНФОРМАЦІЇ ТА ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ПІД ЧАС ЗДІЙСНЕННЯ ТАКОЇ ОЦІНКИ).

Територія проектування розташована в північно-західній частині села Катюжанка, в адміністративних межах Димерської селищної територіальної громади, що входить до складу Вишгородського району Київської області.

Територія проектування вільна від забудови та зайнята трав'яною рослинністю, що надає можливість використати дану територію в повному обсязі.

Отже, вибір ділянки проведено з урахуванням варіантів можливого розміщення з урахуванням найбільш прийняттого, економного використання земель, забезпеченості підприємства робочим середовищем, а також соціально-економічного розвитку регіону.

Під час підготовки Звіту стратегічної екологічної оцінки надано прогноз впливу на всі компоненти довкілля, виходячи із особливостей планованої діяльності з урахуванням природних, соціальних та техногенних умов, визначено труднощі щодо прийнятності використання даної території (висновки якої можливо здійснити на цьому етапі), обгрунтовано економічні, технічні, організаційні, природо-охоронні заходи.

Альтернатива 1

Альтернативою обраному варіанту використання території приймався «нульовий» сценарій.

У випадку неприйняття та незатвердження ДПТ дана земельна ділянка не буде благоустроєна.

Отже, за результатами аналізу визначено, що в рамках сценарію «нульової альтернативи», коли детальний план не буде затверджено:

- це може призвести до зниження рівня його торгівельної діяльності й погіршення співпраці з підприємствами у зв'язку з обмеженою сферою спеціалізації;

- природо-ресурсний потенціал земельної ділянки, її сприятливе місце розташування не буде приносити позитивну динаміку в соціально-економічну сферу регіону та країни загалом.

Альтернатива 2

Було розглянуто варіант розміщення об'єкт розміщення об'єктів торгівельного призначення в інших регіонах.

В даному випадку не буде впорядкована земельна ділянка, не організована система збору поверхневих стоків з подальшим очищенням та використанням для поливу території в теплий період року.

При обранні даної альтернативи вплив на навколишнє середовище очікується лише при провадженні планованої діяльності на такому ж рівні, як і при обранні базового сценарію.

Базовий сценарій веде за собою додатковий вплив на земельні ресурси під час проведення будівельних та монтажних робіт. Базовий сценарій не ставить за мету зміну сформованих меж земельної ділянки, який має сталу структуру забудови й вільні ділянки для можливості розміщення нових об'єктів в перспективі з метою вдосконалення виробничих й технологічних процесів, а також умов праці персоналу, дотримання всіх природоохоронних відстаней для забезпечення пожежної безпеки, захисту навколишнього середовища, запобігання виникнення надзвичайних ситуацій.

Основним критерієм під час стратегічної екологічної оцінки проекту містобудівної документації є її відповідність державним будівельним нормам, санітарним нормам і правилам України, законодавству у сфері містобудування та охорони навколишнього природного середовища.

Опис способу, в який здійснювалася стратегічна екологічна оцінка

Здійснення СЕО відбувалося у 6 етапів:

Етап 1. Підготовчий:

- ☐ Ухвалення рішення про проведення СЕО;
- ☐ Утворення Робочої групи із СЕО та забезпечення її постійної взаємодії з усіма розробниками стратегії;
- ☐ Визначення кола органів влади, які братимуть участь у консультаціях;
- ☐ Визначення кола зацікавлених сторін і необхідного ступеня залучення громадськості до консультацій і участі;
- ☐ Інформування громадськості.

Етап 2. Визначення сфери охоплення СЕО:

- 4.1. Визначення ключових екологічних проблем;
- 4.2. Визначення просторових і часових меж оцінки;
- 4.3. Проведення консультацій з природоохоронними органами та органами охорони здоров'я щодо того, яка інформація має бути включена до звіту про СЕО;
- 4.4. Підготовка та подання замовником до уповноважених органів заяви про визначення обсягу СЕО стратегії;
- 4.5. Визначення плану дій і графіка проведення СЕО.

Етап 3. Оцінка екологічної ситуації на території села:

- ☐ Збір та аналіз інформації про стан складових довкілля, включаючи значення ключових екологічних показників;
- ☐ Проведення SWOT-аналізу з точки зору екологічної ситуації;
- ☐ Проведення аналізу трендів стану довкілля.

Етап 4. Проведення СЕО (оцінка запропонованих заходів щодо впливу на довкілля та відповідність регіональним екологічним цілям):

- ☐ Оцінка ступеня врахування регіональних екологічних цілей в стратегічних і оперативних цілях стратегії;
- ☐ Проведення консультацій із громадськістю щодо екологічних цілей;

☐ Визначення можливих чинників змін антропогенного та природного характеру;

☐ Проведення оцінки впливу стратегії на складові довкілля та на стан здоров'я й добробут населення.

Етап 5. Розроблення документації із СЕО та передача на ухвалення:

☐ Підготовка звіту про СЕО та рекомендацій щодо запобігання, скорочення або пом'якшення потенційних негативних наслідків для довкілля та здоров'я населення, які можуть бути результатом реалізації стратегії;

☐ Обговорення документації, збір і врахування пропозицій зацікавлених органів влади та громадськості;

☐ Розроблення остаточного проекту документації та звіту СЕО до нього, а також передача для розгляду та подальшого затвердження;

☐ Забезпечення доступу громадськості до розробленої документації.

Етап 6. Моніторинг фактичного впливу впровадження стратегії на довкілля:

☐ Створення системи моніторингу впливу стратегії на довкілля;

☐ Утворення робочого органу з моніторингу впливу стратегії на довкілля.

Проведені дослідження, методи і критерії, що використовувалися під час стратегічної екологічної оцінки.

З огляду на узагальнений характер такого виду документації як детальний план території, ключове значення у виконанні стратегічної екологічної оцінки проекту такого документу мали методи стратегічного аналізу. Насамперед, був застосований аналіз контексту стратегічного планування, що передбачав встановлення зв'язків з іншими документами державного планування та дослідження нормативно-правових умов реалізації рішень детального плану території. Застосування цільового аналізу при проведенні стратегічної екологічної оцінки дозволило встановити відповідність рішень детального плану території загальним цілям охорони довкілля та забезпечення безпечного для здоров'я населення середовища існування.

Основною метою прогнозу була оцінка можливої реакції навколишнього природного середовища на прямий чи опосередкований вплив людини, вирішення задач раціонального природокористування у відповідності з очікуваним станом природного середовища.

Для здійснення стратегічної екологічної оцінки були використані логічні і формалізовані методи прогнозування. Для розробки стратегічної екологічної оцінки використовувалася наступна інформація:

- доповіді про стан довкілля;
- статистична інформація;
- дані моніторингу стану довкілля.

Також здійснено:

- збір та аналіз інформації про поточний стан факторів довкілля, включаючи значення ключових екологічних показників;

- проведення аналізу слабких та сильних сторін проекту з точки зору екологічної ситуації;
- проведення консультацій з громадськістю;
- визначення можливих чинників змін антропогенного та природного характеру;
- проведення оцінки впливу проекту на фактори довкілля та на стан здоров'я й добробут населення;

Серед ускладнень, що виникли в процесі проведення стратегічної екологічної оцінки можна виділити наступні фактори:

Серед ускладнень що виникли в процесі проведення стратегічної екологічної оцінки

можна виділити наступні фактори:

- малий об'єм офіційних статистичних екологічних даних по с. Романків, відсутність екологічних даних по окремим мікрорайонам села, тому висновки отримані в результаті аналізу статистичних даних мають певний відсоток похибки;
- обмежений рівень сприяння місцевих органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, в наданні вихідних даних для виконання стратегічної екологічної оцінки детального плану території;
- відсутність даних про стан здоров'я мешканців населеного пункту;
- обмеженість обсягу місцевого бюджету для здійснення замовлень на проведення екологічних досліджень території.

Основні методи щодо здійснення СЕО:

1) аналіз проекту містобудівної документації щодо існуючої екологічної ситуації, а саме:

- здійснено аналіз природних умов території населеного пункту в проектних межах, включаючи характеристику поверхневих вод, ландшафтів, гідрогеологічні особливості території, природоохоронних територій та інших компонентів природного середовища;
- розглянуто можливий вплив на атмосферне повітря, використання та відведення води, утворення відходів; - оцінено можливі зміни в природних та антропогенних екосистемах;

2) збір зауважень та пропозицій від громадськості, уповноважених органів з питань охорони навколишнього природного середовища та питань охорони здоров'я;

3) розроблено ряд заходів, які забезпечуватимуть та мінімізуватимуть вплив на довкілля;

4) особи, які приймають рішення, ознайомлені з можливими наслідками здійснення планованої діяльності;

5) отримані зауваження і пропозиції до проекту містобудівної документації;

б) проведено громадське обговорення у процесі розробки проекту містобудівної документації.

В ході СЕО проведено оцінку факторів ризику і потенційного впливу на стан довкілля, враховано екологічні завдання місцевого рівня в інтересах ефективного та стабільного соціально-економічного розвитку та підвищення якості життя населення.

Ускладнення, що виникли в процесі проведення СЕО.

Серед ускладнень, що виникли в процесі проведення стратегічної екологічної оцінки, можна виділити наступні:

- відсутність методик, що дозволяють здійснювати довгострокові прогнози впливу об'єкту на довкілля;
- малий об'єм офіційних статистичних екологічних даних по с. Катюжанка, відсутність екологічних даних по окремим мікрорайонам села, тому висновки отримані в результаті аналізу статистичних даних мають певний відсоток похибки;
- неможливість в повному обсязі оцінити акумулятивний вплив на навколишнє природне середовище населеного пункту у зв'язку з відсутністю офіційної інформації у відкритому доступі, що стосується екологічних аспектів.

Розділ 9. ЗАХОДИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ МОНІТОРИНГУ НАСЛІДКІВ ВИКОНАННЯ ДОКУМЕНТА ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУВАННЯ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, У ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ

Заходи, передбачені для здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення розроблені відповідно до Порядку здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2020 р. №1272.

Екологічний та соціальний моніторинг для проекту документу державного планування здійснюється з метою забезпечення неухильного дотримання вимог законодавства під час реалізації проектних рішень та втілення всіх заходів щодо мінімізації впливу та наслідків на навколишнє середовище.

Загальною метою моніторингу екологічних та соціальних аспектів даного проекту є забезпечення/гарантування того, що всі заходи пом'якшення та мінімізації впливів та наслідків успішно втілюються та вони є ефективними та достатніми.

Екологічний та соціальний моніторинг передбачає можливі екологічні загрози та/або виявляє їх впливи, що не були передбачені раніше.

Створення системи моніторингу довкілля визначає порядок створення та функціонування системи з урахуванням стану довкілля та природоохоронної діяльності в районі, визначає основні завдання районної системи моніторингу довкілля, суб'єктів системи, їх завдання відповідно до конкретного ресурсу, принципи організації та функціонування системи, взаємовідносини між суб'єктами під час створення та опрацювання системи моніторингу, структуру системи, організаційний механізм її створення.

Система моніторингу довкілля - це система спостережень, збирання, оброблення, передавання, збереження та аналізу інформації про стан довкілля, прогнозування його змін і розроблення науково - обґрунтованих рекомендацій для прийняття рішень про запобігання негативним змінам стану довкілля та дотримання вимог екологічної безпеки.

Екологічний та соціальний моніторинг для об'єкту буде здійснюватися з метою забезпечення неухильного дотримання вимог законодавства під час монтажу, експлуатації та втілення всіх заходів щодо мінімізації ймовірних впливів та наслідків на навколишнє природне та соціальне середовище.

Відповідно до частини другої статті 17 Закону України "Про стратегічну екологічну оцінку", відповідальним за здійснення моніторингу наслідків виконання документа державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення покладено на орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування, який є відповідальним за розроблення документів державного планування та здійснює загальне керівництво і контроль за їх виконанням, або інший визначений законодавством замовник документа державного планування.

Екологічний та соціальний моніторинг також передбачає своєчасне виявлення нових проблем та питань, що викликають занепокоєння. Моніторинг має відбуватись на декількох рівнях та передбачати можливі екологічні загрози та/або виявляти під час його здійснення впливи, що не були передбачені раніше.

Моніторинг впливу на довкілля є обов'язковою умовою при здійсненні планованої діяльності:

- періодичне (щоквартальне) проведення контролю якості атмосферного повітря на межі встановленої санітарно-захисної зони, на договірній основі акредитованою лабораторією;
- періодичне проведення контролю за кількістю та якістю стічних вод, які скидаються до системи міської каналізації;
- контроль за дотриманням допустимих рівнів і тривалості дії шуму на договірній основі акредитованою лабораторією;
- ведення обліку відходів щодо операцій у сфері поводження з відходами, а також забезпечення належного збирання, перевезення та передачі

відходів, утворюваних внаслідок здійснення діяльності, згідно чинного законодавства.

Моніторинг впливу на довкілля є обов'язковою умовою при здійсненні планованої діяльності на земельній ділянці, що розглядається ДПТ.

Відповідно до Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року», основою моніторингу є система показників оцінки реалізації державної екологічної політики, орієнтованих на індикатори сталого розвитку та завдання збалансованої екологічної політики.

Моніторинг базується на розгляді обмеженого числа відібраних показників (індикаторів) за кожним зі стратегічних напрямів і аналізі досягнення запланованих результатів. Для моніторингу наслідків реалізації ДДП для довкілля необхідно застосовувати екологічні індикатори, особливо ті, для яких є моніторингові дані. З метою виявлення зміни параметрів контрольованих процесів, для підприємства рекомендуються екологічні індикатори, які сприяють аналізу причин та екологічної обстановки на території, яка підлягає впливу планованої діяльності.

Більш точні екологічні індикатори будуть визначені на етапі проходження процедури оцінки впливу на довкілля або на іншій більш пізній стадії проектування для об'єкту.

Підприємства, установи і організації незалежно від їх підпорядкування і форм власності, діяльність яких призводить чи може призвести до погіршення стану довкілля, зобов'язані, у відповідності до чинного законодавства, здійснювати екологічний контроль за виробничими процесами та станом промислових зон, збирати, зберігати та безоплатно надавати дані і/або узагальнену інформацію для її комплексного вивчення.

Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та громадяни, які володіють об'єктивною інформацією про виникнення або загрозу виникнення небезпечних природних явищ, повинні негайно інформувати Департамент екології та природних ресурсів Київської облдержадміністрації та Головне управління ДСНС України в Київській області.

Відповідальним за здійснення заходів з моніторингу наслідків виконання документу державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення є – Димерська селищна рада (Далі- Замовник). Відповідно до ст. 17 Закону України «Про стратегічну екологічну оцінку» Замовник, у межах компетенції здійснює моніторинг наслідків виконання документу державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення та є відповідальним за здійснення заходів з моніторингу наслідків виконання документу державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення.

Розділ 10. ОПИС ЙМОВІРНИХ ТРАНСКОРДОННИХ НАСЛІДКІВ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ, в ТОМУ ЧИСЛІ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ

Під час реалізації проекту документу державного планування «Детальний план території земельної ділянки з кадастровим номером 3221883201:12:161:0114, площею 0,1776 га, що розташована по вул. Київська, 62 в с. Катюжанка на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області», опрацьованого з урахуванням географічного місця розташування території проектування, виявлена відсутність ймовірних транскордонних наслідків для довкілля, в тому числі для здоров'я населення.

Розділ 11. РЕЗЮМЕ НЕТЕХНІЧНОГО ХАРАКТЕРУ, РОЗРАХОВАНЕ НА ШИРОКУ АУДИТОРІЮ

Стратегічна екологічна оцінка є засобом, що дозволяє попередньо всебічно розглянути можливі аспекти впливу на довкілля планової діяльності, що дає змогу запобігти або знизити ризики негативного впливу на навколишнє середовище в процесі стратегічного планування та реалізації положень документів державного планування.

Метою стратегічної екологічної оцінки є сприяння сталому розвитку шляхом забезпечення охорони довкілля, безпеки життєдіяльності населення та охорони його здоров'я, інтегрування екологічних вимог під час розроблення та затвердження документів державного планування.

Необхідність здійснення СЕО визначається відповідно до статті 2 ЗУ «Про стратегічну екологічну оцінку», ст. 2, 11, 14, 17, 19 ЗУ «Про регулювання містобудівної діяльності», інших нормативно-правових документів та з урахуванням положень «Методичних рекомендацій із здійснення стратегічної екологічної оцінки документів державного планування», затверджених наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 10.08.2018 р № 296.

У рамках розроблення звіту про стратегічну екологічну оцінку проекту детального плану території встановлено, що, виходячи з природних особливостей території, специфіки господарювання та використання території, екологічні проблеми пов'язані з такими видами впливу як забруднення атмосферного повітря, шумове забруднення (автомобільний транспорт), забруднення ґрунту, підземних вод в умовах недостатнього розвитку централізованого водопостачання, водовідведення, дощової каналізації, недостатній розвиток інженерних мереж, наявності підтоплення, абразії берегів, проблема утилізації відходів тощо. Із них найбільш загрозливими для здоров'я населення є забруднення поверхневих та підземних вод, підтоплення та абразія берегів. Інші чинники впливу не є критичними для здоров'я людей.

Зважаючи на проектні рішення слід очікувати певного підвищення техногенного середовища на навколишнє середовище через освоєння території. Однак, у той же час велика частина рішень детального плану направлена на стабілізацію навколишнього середовища за рахунок будівництва об'єктів та мереж інженерної інфраструктури (водозабезпечення, водовідведення, дощова каналізація, санітарна очистка, оновлення електро-, тепло-, газо мереж, здійснення активного озеленення та ландшафтного планування, встановлення очисних споруд дощової каналізації тощо) та забезпечення санітарно-гігієнічних норм та санітарних обмежень згідно діючого законодавства в Україні. Тому позитивні наслідки реалізації рішень детального плану території значно перевищують його негативні сторони.

Найбільш суттєвий вплив на навколишнє середовище очікується у короткостроковій перспективі під час будівництва, що пов'язане із перетворенням існуючого ландшафту та інтенсивної роботи будівельної техніки. У середньо- та довгостроковій перспективі очікується стабілізація екологічного стану та його покращення за умов впровадження заходів із підтримки екосистем детального плану частини території с. Катюжанка. Для запобігання негативному впливу передбачений комплекс природоохоронних та еколого орієнтованих практичних заходів.

Детальний план розробляється з метою уточнення у більш крупному масштабі положень генерального плану території, уточнення планувальної структури і функціонального призначення території, просторової композиції, параметрів забудови та ландшафтної організації частини території населеного пункту, визначення напрямів, черговості та обсягів подальшої діяльності щодо: попереднього проведення інженерної підготовки та інженерного забезпечення території, створення транспортної інфраструктури, організації транспортного і пішохідного руху, розміщення місць паркування транспортних засобів, охорони та поліпшення стану навколишнього середовища, забезпечення екологічної безпеки, комплексного благоустрою та озеленення, використання підземного простору тощо.

Склад та зміст детального плану визначається ДБН Б.1.1-14:2021 — Склад та зміст містобудівної документації на місцевому рівні. Рішення детального плану території мають відповідати вимогам ДБН Б.2.2-12:2019 —Планування та забудова територій, а також широкого кола інших державних будівельних норм та державних стандартів України.

Даний детальний план території земельної ділянки з кадастровим номером 3221883201:12:161:0114, площею 0,1776 га, для розміщення об'єкта торгівельного призначення, по вул. Київська, 62 в с. Катюжанка на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області, розроблений ФОП Неронова Є.М. на підставі рішення Димерської селищної ради «Про розроблення детального плану території» від 22.04.2024р. № 1744-44-VIII.

Детальний план території розроблений для визначення планувальної структури і функціонального призначення, параметрів забудови, формування принципів планувальної організації, встановлення ліній регулювання забудови, виявлення усіх планувальних обмежень, використання території згідно з державними будівельними та санітарно-гігієнічними нормами, визначення містобудівних умов та обмежень з врахуванням інвестиційних намірів.

Основні показники детального плану визначені відповідно до завдання на проектування.

Моніторинг наслідків реалізації містобудівної документації є комплексним процесом, проведення якого є невід'ємною складовою своєчасного забезпечення містобудівного середовища, що розвивається і трансформується, системами інженерної інфраструктури, об'єктами побутового та соціального обслуговування населення, благоустрою території, що відповідно впливає на якість довкілля та комфортність проживання населення. Для проведення моніторингу реалізації рішень містобудівної документації зазначені основні чинники, що потребують особливої уваги та контролю, визначені показники для здійснення контролю та запропоновані необхідні адміністративні заходи для здійснення моніторингу впливів під час реалізації документу державного планування. Здійснення моніторингу впливів реалізації документу державного планування на довкілля, у тому числі на здоров'я населення за визначеними показниками з веденням щорічної звітності дозволить своєчасно виявляти недоліки і порушення, що можуть негативно впливати на комфортність проживання населення, обґрунтувати необхідні заходи по їх усуненню, проводити інформування громади села про стан реалізації містобудівної документації, поточні ускладнення та прогнозні терміни їх усунення

Оцінка стану довкілля свідчить про відсутність природних компонентів екосистеми, які б не зазнавали постійного негативного антропогенного впливу. У цілому, незважаючи на те, що останніми роками спостерігається тенденція до зменшення антропогенного тиску на довкілля, рівень техногенного навантаження залишається високим, а екологічна ситуація незадовільною.

Аналіз існуючої ситуації стосовно стану навколишнього природного середовища, у тому числі здоров'я населення, виділив основну екологічну проблему - це забруднення атмосферного повітря автотранспортом.

Нижче наведені ключові потенційні екологічні ризики, яким була приділена особлива увага під час оцінки проектних рішень.

1. На атмосферне повітря:

- при роботі будівельної, автотранспортної техніки та механізмів;
- при пересипці інертних матеріалів;

- при проведенні зварювальних та газорізальних робіт;
- при проведенні ґрунтування та фарбування металевих поверхонь.

2. На ґрунті:

-земляні роботи (знятий ґрунт частково буде залишатися на території майданчика та використаний для його планування);

- за рахунок утворення відходів при виконанні будівельних робіт.

3. Водне середовище:

- утворення господарсько-побутових та виробничих стічних вод.

4. Поводження з відходами:

-утворення ТПВ, відходів від процесів зварювання, відходів тари з під лакофарбових матеріалів, металобрухту, відходів будівництва, зношеного спецодягу, промасленого ганчір'я.

5. Шумовий вплив:

- при роботі автотранспорту та будівельної техніки.

З метою охорони і оздоровлення навколишнього середовища та для забезпечення екологічної стійкості території до техногенного навантаження у проекті рекомендовано виконати ряд планувальних і технічних заходів, з урахуванням першочергового виконання заходів передбачених державними, регіональними та місцевими програмами.

В частині поведінки з твердими побутовими відходами передбачається збільшення обсягів роздільного збирання та сортування відходів з метою використання їх компонентів, як вторинної сировини, унеможливлення потрапляння у навколишнє природне середовище небезпечних речовин, що містяться в ТПВ.

Отже, реалізація детального плану не передбачає негативних наслідків для навколишнього природного середовища, в тому числі для здоров'я населення.

Транскордонний вплив під час реалізації планованої діяльності відсутній.

Оцінка відповідності основних заходів документа державного планування щодо охорони навколишнього природного середовища, в тому числі здоров'я населення, узгоджується із завданнями природоохоронної політики.

В результаті запропонованих змін призначення територій відповідно до проектних рішень детального плану зроблено висновок, що проектувана діяльність не завдаватиме вплив на довкілля.

Узагальнені результати оцінки факторів ризику кумулятивного впливу засвідчили, що реалізація детального плану території не має супроводжуватися появою нових значних негативних наслідків для довкілля.

Разом з тим, впровадження багатьох проектних рішень детального плану може призвести до покращення екологічної ситуації в населеному пункті.

Рекомендації CEO.

Оцінка проводилась паралельно з підготовкою детального плану, тому проведені в рамках СЕО консультації і виконаний аналіз використано для оптимізації проекту з точки зору впливу на довкілля, у тому числі на здоров'я населення.

За підсумками СЕО були запропоновані заходи щодо покращення стану навколишнього природного середовища. З метою визначення потенційного негативного впливу на стан довкілля планової діяльності, а також можливих конфліктів з цілями екологічної політики, зазначеними в інших документах стратегічного характеру, були проаналізовані окремі розділи детального плану. Така оцінка дозволила сформулювати ряд пріоритетних заходів щодо попередження, скорочення або зниження передбачуваних наслідків негативного впливу на стан довкілля, у тому числі здоров'я населення.

Моніторинг наслідків виконання документа державного планування передбачає здійснення спостереження за станом довкілля та факторами, що впливають на його компоненти, оцінювання та аналіз фактичного стану всіх компонентів довкілля, прогнозування стану довкілля та забезпечення науково-інформаційної підтримки прийняття управлінських рішень.

Об'єктами екологічного контролю, що підлягає регулярному спостереженню і оцінці при виконанні документа державного планування є:

- джерела викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря;
- обсяги утворення побутових відходів;
- дотримання акустичного режиму;
- каналізаційна мережа;
- очисні споруди;
- зона зелених насаджень.

Таким чином, запропоновані і узгоджені показники допоможуть відстежувати вплив на стан довкілля реалізації детального плану. Проведення моніторингу допоможе зберегти орієнтованість на вирішенні пріоритетних екологічних питань проблем регіону, і як наслідок, зменшити вплив антропогенних факторів при виконанні планованої діяльності на стан довкілля, в тому числі на здоров'я населення.

У цілому проектні рішення обраного варіанту відповідають нормативним вимогам та не порушують сталий розвиток громади.

Висновки.

У результаті проведеної оцінки впливу проекту даної містобудівної документації, враховуючи кожне її проектне рішення на навколишнє природне середовище, зроблено висновок, що проектна діяльність значного негативного впливу на стан компонентів довкілля не буде створювати

Під час проведення стратегічної екологічної оцінки проекту документу державного планування містобудівної документації «Детальний план території земельної ділянки з кадастровим номером 3221883201:12:161:0114,

площею 0,1776 га, для розміщення об'єкта торгівельного призначення по вул. Київська, 62 в с. Катюжанка на території Димерської селищної ради Вишгородського району Київської області» виявлена відсутність ймовірних транскордонних наслідків для довкілля, в тому числі для здоров'я населення.